

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 127

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 3 de novembre del 1998 a les 11 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4490/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa de gestió acadèmica, administrativa i econòmica. 5406
 - 2) RGE núm. 4435/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a manca de professorat a centres de secundària de Menorca. 5407
 - 3) RGE núm. 4478/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a estudi de llengües estrangeres a centres d'ESO i Batxillerat. 5409
-
-

- 4) RGE núm. 4491/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a definició de "convenio singular". 5410
- 5) RGE núm. 4481/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a torneig d'handbol. 5411
- 6) RGE núm. 4483/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a renovació contractació de la doctora especialista en medicina esportiva de l'Escola Balear de l'Esport. 5412

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 4097/98, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a règim especial per a les Balears. 5425

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 1167/98, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a eleccions a cambres agràries. 5413
- 2) RGE núm. 1313/98, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a apostes de trot fora dels hipòdroms. 5417

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia senyores i senyors diputats. Per favor, ocupin els seus llocs.

Començam aquesta sessió plenària. El primer punt de l'ordre del dia fa referència a preguntes. Sra. Salom?

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. El Grup Popular li demanaria si és possible que la interpel·lació, que figura com a segon punt de l'ordre del dia, a veure si podríem una alteració d'aquest, i que passàs a ser el darrer punt de l'ordre del dia d'avui matí.

EL SR. PRESIDENT:

Hi ha inconvenient per part dels altres grups parlamentaris? No hi ha cap inconvenient? Grup Parlamentari Socialista?, Nacionalista?, Grup Mixt?

Per tant, quedarà com a darrer punt de l'ordre del dia per assentiment de tota la Cambra.

I.1) Pregunta RGE núm. 4490/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa de gestió acadèmica, administrativa i econòmica.

Passam al primer punt, que fa referència a preguntes, i la primera la formula el Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa de gestió acadèmica, administrativa i econòmica. Sr. Javier Tejero, té vostè la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El curs 91-92 un dels materials que la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports va proporcionar a gran part o pràcticament la totalitat dels centres de primària i secundària, va ser un programa que es deia "programa de gestió acadèmica, administrativa i econòmica d'un centre escolar". L'any 1992, com és lògic, només teníem com a sistemes operatius Cobol i uns altres, però especialment en aquest cas era el MS-DOS. 7 anys després, ara mateix, Sr. Conseller, jo li demanaria quines mesures pensa adoptar la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports per al correcte funcionament d'aquest programa, ja que ara per ara no funciona. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. El Servei d'informàtica de la Direcció General d'Ordenació i Innovació està a disposició de tots els centres, tan públics com concertats, per resoldre tota la problemàtica, si és que n'hi ha; i en certs casos efectivament n'hi ha, d'instal·lació, funcionament i manteniment d'aquest programa. Des de l'inici del curs 98-99, al marge d'aquesta disposició del Servei, que naturalment sempre s'ha de produir, hi ha un equip de suport específic a aquest servei d'informàtica per tots els centres, per tal d'atendre tots els dubtes i totes les qüestions que puguí generar, entre d'altres, aquest complex programa de gestió. Per tant, jo crec que des de la Direcció General i des de la Conselleria s'han posat a l'abast dels nostres centres, tant públics com concertats, els equips humans adients per tal de resoldre tots els dubtes i tots els inconvenients que puguin tenir els centres en aquesta matèria.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula?

EL SR. TEJERO I ISLA:

Sí, gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. No dubt en cap moment que s'hagin posat a l'abast dels professors i dels centres. El que li he demanat i li deman, és que ara per ara aquest programa no funciona, i els centres -supòs que li hauran dit, si no, jo li dic- criden a la Conselleria, a aquest departament d'una forma invariable, perquè la darrera versió, supòs que ho deu saber, que és la 6.25, no funciona. Vostè sap que la Conselleria, i estem d'acord, ha proveït a molts de centres de nous sistemes informàtics, nous ordinadors, però aquest programa no funciona; el que si hi ha pocs elements dels centres que tenen per funcionar correctament, i un programa no es pot convertir, i ara per ara el que a octubre del 98 els han dit que no té solució per aquest any, per això li dic que posin si és possible una mica el fil a l'agulla, perquè hauria de funcionar. Si ha funcionat fins ara hauria de funcionar, és un dels pocs elements que els centres tenen per fer una gestió més eficaç; així que li demanaria, en tot cas, que si és possible que ho facin. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. En qualsevol cas, aquest equip de suport de la Conselleria no només actua a la Conselleria o a requeriment dels centres, si el centres el que volen es que es desplacin als centres per resoldre els seus problemes, els tècnics es desplacen als centres, per tant estan oberts, com no pot ser d'altra manera, a desplaçar-se sobre el terreny per poder solucionar aquestes qüestions.

I també és cert que enguany, dins un esforç d'informatització dels centres que ha superat els 100 milions de pessetes, hi ha hagut aproximadament uns 20 milions per informatitzar la gestió, no la part educativa, la part de gestió dels centres, i és cert que aquests canvis quant als sistemes informàtics duen tota una sèrie d'inconvenients que a vegades hem de suportar amb una certa resignació; i és cert que jo he demanat que es faci el major esforç possible perquè aquests inconvenients durin el menor temps possible. En qualsevol cas, el tema basat en programes concrets, informatització de centres que res té a veure amb la resta del sistema, és a dir un sistema que no es basi en xarxes de comunicació és un sistema que no es podia mantenir, i nosaltres hem d'anar cap a una informatització integral de la informàtica de tota la nostra xarxa educativa, i tot això a curtíssim termini a vegades duu aquests inconvenients. En qualsevol cas, molts d'aquests programes es poden continuar fent rodant als antics ordinadors que tenien aquests centres, que si no funcionen en els nous perquè la tecnologia és diferent, es poden fer funcionar als antics. Però en qualsevol cas nosaltres posam fil a l'agulla perquè aquesta petita disfunció, motivada per la millora, mai per empitjorar, duri el menys temps possible.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 4435/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a manca de professorat a centres de secundària de Menorca.

Passam a la segona pregunta, que formula el diputat Sr. Joan Bosco Gomila, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a manca de professorat a centres de secundària de Menorca. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Si bé aquest principi de curs es pot reconèixer que no ha estat tan problemàtic com d'altres, nosaltres creim però que no és mereixedor tampoc del nivell d'eufòria que des del Partit Popular i des de la Conselleria se li ha volgut donar, i prova d'açò és que hi ha hagut instituts de secundària que tres setmanes després d'haver-se iniciat el curs escolar, encara els faltaven tres professors a la seva plantilla, amb la conseqüent preocupació per part dels directius del centre, però sobretot preocupació per part dels pares, que han vist com els seus fills, gairebé un mes després d'iniciat el curs escolar encara no havien començat les classes. Per açò aquesta pregunta, perquè volem que el conseller ens expliqui com és possible que dins un principi de curs qualificat des de la pròpia conselleria com molt bo, s'hagin donat aquests problemes, on alumnes han estat tres i quatre setmanes a iniciar el curs escolar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. De totes formes s'ha de dir que dia 18 tots els professors s'han incorporat al seu lloc de treball, a l'illa de Menorca i a la resta d'illes de la nostra comunitat autònoma, i també s'ha de dir que mai a Menorca hi havia hagut tants de professors com hi ha hagut enguany, i jo crec que també he de mantenir, perquè crec que és així, que l'inici del curs ha estat bo.

En qualsevol cas, assignar a cada lloc concret un professor no és una feina fàcil en el sistema educatiu, pel volum de professorat que es mou, per les diferents especialitats, per les diferents situacions administratives de cadascun dels mestres, i per tant a un percentatge reduïdíssim d'aquest nombre de professors, crec que són uns 28 a Menorca, que no es varen incorporar el primer dia, hi pot haver aquestes disfuncions.

Jo de totes formes, per no llegir-li tota la casuística plaça per plaça d'aquestes situacions anòmales a l'illa de Menorca, sí que m'agradaria comentar-li una qüestió concreta, perquè vegi quina és la problemàtica, que es va produir amb una plaça d'un cicle formatiu de manteniment de vehicles. S'ha de dir que aquestes especialitats "industrials" són les més difícils de cobrir. Em permetria llegir-li quines varen ser les gestions que varen fer des del primer dia des de la Conselleria perquè el professor estigués a lloc, i després vostè em podrà dir si nosaltres hem fet tot el que podíem o no ho hem fet.

L'adjudicació, la llista d'aspirants, l'adjudicació que es va fer abans de començar el curs va resultar insuficient per cobrir les vacants previstes, per les nombroses renúncies dels integrants de la llista, cosa que resulta impossible de ser prevista amb anterioritat a aquests fets. No es cobreixen les places, es fa un anunci en premsa on es demanen 9 aspirants, i s'obri un termini especial per cobrir aquestes places entre el 28 i el 30 de setembre. Després d'efectuar la comprovació, resulta que els nous aspirants no reuneixen els requisits, s'obriu una llista especial, una llista que nosaltres vàrem anomenar C, entre els aspirants exclosos per no tenir titulació en català, i surten dos aspirants que no accepten les vacants. Es comprova si hi ha exclosos per la causa de no tenir domicili a les Illes Balears, i resulta que no n'hi havia cap en aquesta situació. El 9 d'octubre es demana a l'Inem possibles candidatures, el resultat és negatiu. Posteriorment s'evacua consulta amb els directors dels centres afectats per places d'aquestes característiques, que són el Maria Àngels Cardona, l'Isidor Macabich i el Juníper Serra, per poder detectar possibles titulars superiors en enginyeria o diplomats en enginyeria disposats a impartir docència. El resultat és negatiu.

Després de tot això, acollint-nos al Decret 777/98, de 30 d'abril, sobre titulacions, i amb data 23 d'octubre, s'oferten les vacants baixant el nivell de titulació al de FP2 amb experiència docent. Les dues persones que detectam en aquesta situació no es mostren interessades. De nou es demana als directors dels centres afectats per la manca de professors, de manteniment de vehicles en aquest cas, si entre els seus exalumnes, a pesar de no tenir experiència docent, i amb el nivell de FP2...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Vaig acabant, Sr. President.

...hi pogués haver interessats. Des d'Eivissa es donen dos candidats, un dels quals opta a la plaça de l'Isidor Macabich, i l'altre no vol anar a Menorca. Finalment, dia 28 d'octubre, s'adjudica la plaça del Maria Àngels Cardona, acollint-nos a una llista d'especialitats afins, una vegada exhaurides totes les altres possibilitats.

És a dir, hem estat fent feina cada dia, hem fet totes les passes possibles dins l'ordenament vigent per cobrir aquestes places. Em sap greu que el curs per a aquests al·lots hagi començat tard, però el que no crec que es pugui dir de cap manera és que la Conselleria no ha fet tot el possible perquè aquestes places s'ocupassin.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. El mateix conseller ens ha dit que a l'adjudicació de places es produïen nombroses renúncies, i a més ha fet l'afirmació que enguany hi havia més professors que cap any, però el que no ha acabat de dir és que moltes d'aquestes places són a mitja jornada, que és el que moltes vegades provoca aquestes renúncies; places d'un professor de Mallorca venir a Menorca o anar a Eivissa per una mitja jornada no li compensa; professors que venien de València per una mitja jornada no li compensa. La conseqüència d'açò és que algunes places queden sense cobrir.

Vostè ens diu que la Conselleria ha fet tot el possible, però la pròpia Conselleria pateix les conseqüències de la política erràtica a l'hora de catalogar aquestes places com de mitja jornada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per tancar aquesta qüestió té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. No sé què tenguí a veure una cosa amb l'altre. En qualsevol cas les característiques de les places són les que són. N'hi ha a Eivissa, n'hi ha Mallorca, n'hi ha a Menorca, n'hi ha a Formentera, es necessita que això sigui així, n'hi ha d'itinerants, n'hi ha de no itinerants, n'hi ha ocupades per interins, n'hi ha que no, i és que els interins que trien les places, que no són funcionaris de carrera, poden triar o no triar. Jo no els puc obligar a ocupar una plaça, supòs que hi ha moltíssima gent al carrer que li agradaria tenir un plaça de funcionari interí, per tant, si no les trien, no les trien. Jo no canviaré les necessitats del sistema educatiu que es reflecteixen en unes places concretes ben planificades, perquè hi hagi gent que no vulgui anar a Menorca, o a Mallorca, o Eivissa, o Formentera; o no vulgui fer més hores o menys hores. Les places són les que necessita el sistema, i les que necessitava el sistema eren moltíssimes més que les que hi havia l'any passat, i hem fet un esforç de més de 400 places en relació al que hi havia l'any passat. Crec que no es pot dir que hem estat gasius a l'hora de fer les noves places del sistema educatiu.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 4478/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a estudi de llengües estrangeres a centres d'ESO i Batxillerat.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a estudi de llengües estrangeres a centres d'ESO i Batxillerat. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, voldríem conèixer en relació a l'estudi com a primera llengua estrangera als centres de batxillerat i d'educació secundària obligatòria, i també com a segona llengua d'oferta obligatòria, d'acord amb allò que preveu la Llei orgànica que regula el sistema educatiu, quina és la política que en el conjunt de centres d'aquesta comunitat pensa dur la Conselleria, perquè ens temem que existeix una clara intenció de supressió de determinades llengües estrangeres, o com a mínim que no existeix la voluntat de mantenir d'una manera generosa -vostè ha parlat de molts de professors- l'existència d'aquesta assignatura per als alumnes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. En qualsevol cas jo, naturalment, li inform de quins són els trets fonamentals, sent això una pregunta oral, i no altre tipus de intervenció al Parlament, li inform molt resumidament de quina és la nostra política, però dit sia per endavant que de cap manera nosaltres no volem restringir, tot al contrari, volem potenciar l'ensenyament de llengües estrangeres a una comunitat especialment necessitada d'aquests coneixements com la nostra.

Sap vostè que a les Illes Balears hi ha 54 instituts, i d'aquests 54 com a primera llengua estrangera 54 tenen l'anglès, i com a primera llengua 8 el francès, i com a segona llengua 35 l'alemany i 35 el francès. En relació a les nostres polítiques, naturalment la majoria són aplicació estricta de la llei, oferta de primera llengua en funció de la demanda dels alumnes, per tant si hi ha demanda dels centres, demanda dels alumnes, hi haurà oferta d'una, dues, les llengües estrangeres que siguin. També afavorir, estimular que hi hagi oferta com és la nostra obligació de segones llengües, que normalment són el francès o l'alemany. També és molt important complementar tot això afavorint l'optativitat en el marc del coneixement de les cultures estrangeres, i naturalment és fonamental reforçar els departaments per permetre, entre d'altres, cosa que enguany ens podem permetre, els desdoblaments en matèria de llengües estrangeres.

Per una altra banda també hi ha un suport als programes d'intercanvis amb països europeus, d'alumnes, de professors. Hi haurà també programes específics dins el pla de formació del professorat per didàctica de llengües estrangeres, i també continuarem amb la feina feta de relacions de convenis amb altres institucions, amb altres agent de formació, com el British Institut o Goethe, per fomentar a tots els nivells l'ensenyament de llengües estrangeres a la nostra comunitat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Vostè m'ha donat dues xifres, que a més no les he entès, perquè una m'ha dit instituts que tenen com a primera llengua l'anglès, i llavors m'ha dit com a primera llengua el francès, dins com un bloc, com si hi hagués un bloc francès-anglès; i llavors m'ha citat un altre bloc de primera llengua alemany i segona el francès, com si fos un altre bloc. També n'hi deu haver uns que tenen anglès i alemany, o alemany i anglès. Per tant, són unes xifres que no m'han donat cap resposta.

Però bé, el fet que hi hagi en aquest moment com a primera llengua estrangera una llengua, no vol dir que això en el futur sigui així, perquè pot quedar com a residual al curs que està acabant. Segons instruccions donades per la inspecció que depèn de la seva conselleria als centres educatius d'aquesta comunitat, el francès com a primera llengua estrangera ha de desaparèixer, i no s'iniciïn nous cursos de francès primera llengua. I vostè sap molt bé que la demanda evidentment no serà mai tan majoritària en el francès com a l'anglès, però que sí existeix, com fins ara, existeix una acceptable demanda, el lògic és que els alumnes la puguin fer en aquell centre on volen estudiar, no desplaçar-los a un altre centre pel fet d'haver decidit un idioma. I també és cert que hi ha acords de reciprocitat entre el Ministeri d'Educació espanyol i l'Estat francès en relació a l'ensenyament de l'espanyol a França i del francès a Espanya.

Per tant, nosaltres creim que aquesta és una mesura dolenta, i en tot cas m'agradaria que vostè es comprometés davant aquesta cambra a mantenir la possibilitat d'estudi com a primera llengua, no com a optativa, del francès als centres educatius d'aquesta comunitat, establint uns mínims generosos perquè l'assignatura no sigui suprimida.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Em comprometo, sense cap dubte, i repetesc que la possibilitat que hi hagi una primera llengua estrangera, sigui la que sigui, no ha de ser mai una imposició de la Conselleria, ha de ser originada per la demanda del centre, especialment per la demanda dels alumnes. I és ben cert que possiblement en els darrers anys la importància del francès en relació amb altres llengües ha anat disminuint, i pot ser que continuï disminuint. En qualsevol cas, no s'han de tancar les portes si hi ha alumnes, si hi ha alumnes, si hi ha centres que volen com a primera opció aquesta, l'han de tenir. I jo li puc dir, independentment que hi pugui haver hagut actuacions concretes -que jo no discuteixo, sí que puc mirar si ha estat així o no- d'inspectors concrets, que no hi hagi cap instrucció per part de la Conselleria, ni això es reflecteix en el Pla d'actuació de la inspecció per al proper curs, no hi ha hagut cap instrucció en el sentit que vostè diu, en el sentit d'anar a eliminar la possibilitat del francès com a primera llengua estrangera. I si hi ha qualcú que ha actuat així, haurà de rectificar, perquè naturalment són els alumnes els que han de poder triar, com si volen triar l'italià, quina és la primera llengua estrangera que volen que es doni al seu centre.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 4491/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a definició de "convenio singular".

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Xavier Tejero del Grup Parlamentari Socialista, relativa a definició de conveni singular. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'article 7 de la Llei Orgànica 1/90, LOGSE, parla de la col·laboració entre institucions a l'hora de signar convenis, especialment en l'ensenyament no obligatori. Com sabem tots, l'ensenyament no obligatori comprèn dels 6 anys cap avall, fins al zero, per dir-ho d'alguna forma; i dels 16 per amunt.

El passat 29 de setembre al diari Menorca, amb la visita del Sr. Conseller, sota el títol de "*Ciudadella logra la gratuidad en educación infantil de 3 a 5 años*", el conseller diu, segons la nota que tenc, que supòs que li hauran passat, "*reconoce que se trata de un convenio singular, aunque niega que sea un privilegio por motivos partidistas*". Això ningú no ho ha dit, només vostè. Per tant, jo li deman exactament què entén vostè per un "*convenio singular*". Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Jo en qualsevol cas no voldria, ja que tenim la possibilitat d'aquest parlament, discutir o tenir relació a través dels mitjans de comunicació, que reflecteixen les notícies com ells creuen que les han de reflectir. En qualsevol cas, vostè em demana què entenc jo per un conveni singular, i jo també volia fer els acotaments per explicar el que crec jo que és un conveni singular, basats en la legislació vigent, i sobretot per marcar la diferència entre un concert singular i un conveni.

En el Reial Decret 2377 del 85 es diu que els centres privats de nivells no obligatoris que en la data de promulgació de la Llei Orgànica reguladora del dret a l'educació estiguin sostinguts totalment o parcial amb fons públics, s'ajustaran en allò establert en aquesta per als centres concertats, i s'establiran els corresponents concerts singulars. Això també es diu a la LODE, i en aquest mateix reial decret s'estableix que el sosteniment dels centres docents els titulars dels quals siguin corporacions locals subvencionats a l'entrada en vigor de la LODE es farà a través de convenis. La LOGSE també a aquesta possibilitat, i aquesta possibilitat finalment es reflecteix en la normativa autonòmica amb el Decret 38/98, de 20 de març, on s'estableix els convenis singulars com a mecanisme de col·laboració, d'acord amb les corporacions locals per facilitar l'escolarització dels alumnes d'educació infantil.

Per tant, el conveni singular es basa fonamentalment en dues notes característiques: que estiguin signats amb una altra entitat pública i que estiguin afectats a un nivell educatiu no obligatori.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President. Coneixia, com vostè deu saber, els decrets aquests. El que passa és que jo, realment, després de la realitat un conveni singular deu ser el contrari que plural, és a dir només, només amb Ciutadella. Sabem, i vostè sap, que independentment que la premsa, com vostè sap, s'utilitza, i la utilitza fins i tot el nostre president de la Comunitat segons quan i segons per a qui. Per tant, al ser un mitjà públic, crec que es pot utilitzar. I només li recordaria una dita -i jo no hi era a aquesta roda de premsa- no sé si va ser Nixon o un d'aquests, que ell va dir "*read my lips*", que en anglès vol dir "llegiu els meus llavis", en el seu cas, a vostè crec que discrepava el que deia del que pensava. Gràcies, Sr. President.

Sr. Conseller, jo entenc -i vostè ho hauria d'entendre- que això e diu deslleialtat institucional. Els fan pagar a l'Ajuntament de Ciutadella i al Consell Insular de Menorca uns diners que no haurien de pagar, i vostè ho sap. I si no, no hagués dit això, independentment que la premsa, com vostè sap, s'utilitza, i la utilitza fins i tot el nostre president de la Comunitat segons quan i segons per a qui. Per tant, al ser un mitjà públic, crec que es pot utilitzar. I només li recordaria una dita -i jo no hi era a aquesta roda de premsa- no sé si va ser Nixon o un d'aquests, que ell va dir "*read my lips*", que en anglès vol dir "llegiu els meus llavis", en el seu cas, a vostè crec que discrepava el que deia del que pensava. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. És increïble, Sr. Tejero, que vostè, com a socialista i com a coneixedor del sistema educatiu em pugui dir aquestes coses. El conveni de Ciutadella, que jo no entraré a jutjar si és just o injust per a la resta de les Illes Balears, és un conveni que es va treure de la màniga el Sr. Marchesi, socialista, pare de la LOGSE, ell se'l va treure i ell el va signar, i està en vigor fins a l'any 99. Està en vigor i la Comunitat Autònoma accepta les responsabilitats derivades de l'antiga administració educativa de l'Estat, i per tant també aquest conveni, que va firmar aquest bon senyor, que crec que era secretari d'Estat d'educació, o secretari general d'educació. Això per una banda.

Per una altra banda: el conveni de Ciutadella situa Ciutadella a la millor posició quant a ensenyament infantil de totes les Illes Balears. Efectivament nosaltres hem concertat tot el tram de 5 anys, enguany, en aquest curs, per tots els centres de les Illes Balears. A Ciutadella, on efectivament el Consell Insular i l'Ajuntament fan un esforç, aquesta gratuïtat enguany, costant molt més a la Comunitat Autònoma del que li hagués costat concertar els 5 anys, aquesta gratuïtat enguany serà per als 3, els 4 i els 5 anys, cosa que a la resta de les Illes Balears. Per tant, els ciutadans de Ciutadella estan molt millor del que estan la resta de ciutadans de les Illes Balears, i en qualsevol cas aquest estat millor no el deuen a aquest govern, ni al partit que suporta aquest govern, ni a aquest conseller, li deuen al Partit Socialista i al Sr. Marchesi.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 4481/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a torneig d'handbol.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a torneig d'handbol. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, cuando el Govern balear tenía legalmente y ejercía legalmente las competencias deportivas, hasta 1995, la cantidad económica que por todos los conceptos dedicaba al balonmano era aproximadamente de unas 400.000 pesetas en el mejor de los años. En el año 97, una vez transferidas las competencias deportivas a los consells insulares, de pronto el Govern balear hace una inversión, o mejor dicho un gasto, de 10 millones de pesetas para organizar un torneo de balonmano. ¿Qué había sucedido para que el Govern balear descubriera de pronto los valores del balonmano, hasta este momento desconocidos? Evidente, todo el mundo lo sabe, que el Sr. Iñaki Urdangarín, esposo de una infanta, jugaba al balonmano. ¿A qué equipo invitaría a jugar ese torneo de balonmano? Por supuesto, todos ustedes lo saben y lo pueden suponer: al Barcelona, un equipo alemán, uno vasco y uno mallorquín. Se organizó un trofeo cuya única finalidad era promocionar una foto del presidente de esta comunidad cerca de la Familia Real.

Al año siguiente, en el año 98, no se ha hecho un torneo de semejantes características a éste, semejantes características especialmente desde el punto de vista presupuestario, pese a que se dijo en su momento y cuando se presentó ese torneo, que iba a tener continuidad.

Entonces quería preguntar porqué, qué motivos existen para que no se haya hecho en el año 98 un torneo, de semejantes características al del año anterior naturalmente. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Aquell torneig, com altres esdeveniments esportius que nosaltres organitzam, era això. Em sap greu, i possiblement nosaltres vàrem contribuir una mica a aquesta confusió, en el sentit que hi poguéssim haver la idea que aquest era un torneig amb vocació de continuar en el temps. Aquell torneig es va organitzar com altres grans esdeveniments esportius, per promoure les nostres illes, no per promoure el seu president; i efectivament jo crec que va servir molt a aquesta idea de la promoció de les nostres illes. Jo record que va tenir una acollida, naturalment per la participació de la Família Reial, per la presència que hem d'agrair sempre de la Família Reial en aquest esdeveniment, va tenir una transcendència gran a nivell nacional, i per tant és bo des del punt de vista estrictament promocional, més que des del punt de vista estrictament esportiu, que s'organitzin esdeveniments d'aquest estil. Jo crec que vàrem fer molt bé d'organitzar-ho, i enguany no s'ha organitzat perquè aquest, com tot esdeveniment esportiu, normalment -no sempre, però normalment- són fets puntuals. Possiblement en el futur ens podem tornar a plantejar organitzar-lo qualque altre cop. En qualsevol cas, crec que va complir els objectius promocionals que s'havia marcat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Objetivos promocionales sí, pero ya que es conseller de Educación le diré que hay un tropo aquí: usted confunde la parte con el todo, una cosa es promocionar las islas y otra cosa promocionar al presidente, que tantas ganas tenía de salir en esa foto, tantas ganas tenía, que se situó para la foto sentado en el centro, entre la Reina a un lado y la Infanta al otro, rompiendo el protocolo porque ¿cuál de las dos era menos que él para situar una a un lado, fuera de donde estaba la presidencia? Sólo se buscaba la foto, evidentemente. Quería ponerlo de relieve para que todo el mundo se diera cuenta y se enterara de cuáles son los objetivos de la política deportiva del Govern: no es otro, no es ninguno, ni mucho menos, que tenga que ver ni con la promoción deportiva ni con la promoción turística, sino únicamente tenía que ver con la promoción de su presidente en las páginas del sacrosanto *Hola*, donde llegó gracias a esto en tan incómoda postura, protocolariamente hablando, claro. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Senyor...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. En qualsevol cas un aclariment: podríem consultar l'*Hola* per veure com va ser. Jo record perfectament que aquell dia el president es va asseure entre el Rei i aquest conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 4483/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a renovació contractació de la doctora especialista en medicina esportiva de l'Escola Balear de l'Esport.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la renovació de la contractació de la doctora especialista en medicina esportiva de l'Escola Balear de l'Esport. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller; como todos ya saben, señoras y señores diputados, el *Consolat del Mar* se ha convertido últimamente en una Sierra Morena de las competencias, desde cuyas estribaciones los señores del Govern balear, modernos bandoleros de la legalidad competencial, se dedican a saquear las competencias del Consell, especialmente el de Mallorca. En uno de esos ataques, dirigido a las competencias de medicina deportiva, exclusivas del Consell de Mallorca, utilizando un contrato -como ya se hizo referencia aquí- de última tecnología digital, y este caso digital viene de dedo, se llevaron a una doctora sin experiencia en alto rendimiento después de hacer una OPA hostil de mucho dinero a otros doctores del Consell de Mallorca, a una doctora sin experiencia en alto rendimiento para hacer revisiones de alto rendimiento. El contrato era para seis meses, y figuraba en el contrato que era para acumulación de tareas. ¿Qué acumulación de tareas, si hasta entonces no se hacía ninguna tarea al respecto?

Pero, en fin, antes de que finalizara este contrato, antes de que finalizara este contrato, en el anterior período de sesiones pregunté al conseller cómo lo iba a hacer para renovar el contrato. Se me contestó: "Espérese a que lo renovemos". Me he esperado, ya lo han renovado, y le pregunto: ¿cómo lo han hecho, para renovar este contrato? Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Quant als bandolers de les competències, jo crec que s'hauria d'aplicar aquest bandolerisme al Consell Insular, que fins i tot vol usurpar competències al Parlament, ja no només al Govern sinó fins i tot al Parlament de les Illes Balears.

El Govern..., és a dir, vostè té una autèntica fixació amb aquesta pobra al•lota; el Govern no ha contractat aquesta al•lota, l'ha contractada un consorci i, com vostè sap, -un consorci on participa el Govern- els consorcis estan sotmesos al dret privat, al dret laboral. Supòs, supòs que l'hauran renovat, que se li ha renovat seguint la legalitat laboral vigent, que no és la legalitat administrativa, entre altres coses perquè aquesta persona no fa feina per al Govern, fa feina per a un consorci.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sin duda la Escuela Balear del *Esport* depende del gobierno de Botswana o algo así, y ustedes no tienen nada que ver. ¡Hombre, no!, la Escuela Balear del *Esport* depende del Govern balear, ¿eh?, y las gestiones para la contratación de esta doctora las llevó personalmente su misma conselleria, no la *Escola Balear de l'Esport*, la llevó su misma conselleria, no hace falta que le diga quien; quiero decir que están perfectamente enterados, lo han dirigido hasta este momento completamente, le renuevan como les da la gana, y esto sirve para que todo el mundo se dé cuenta de cómo se lleva a cabo la política de personal del Govern, contratando de forma libre y espontánea en base a una serie de ciertos trucos legales renovando los contratos como les da la gana, sin ningún control ni ninguna responsabilidad parlamentaria que quieren asumir, puesto que como se ha visto ahora el señor conseller de sacude de encima todas las responsabilidades que haya con respecto a un contrato que, a fin de cuentas, es un contrato promocionado desde su conselleria. Dentro de seis meses volveremos a preguntar. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Jo no he dit que no sapigués com va la tramitació ni com va ser en el seu dia la tramitació i, a més, vostè ja m'ha demanat unes 50 o 60 vegades sobre aquest tema, la tramitació per a la contractació d'aquesta persona, una tramitació que vostè diu que considera il•legal, que jo crec que es va fer seguint els criteris de publicitat, concurrència, etc., etc. i, per tant, que es va fer d'una forma correcta. Jo el que li dic és que aquesta persona no fa feina de funcionària en el Govern, fa feina com a contractada laboral en un consorci on participa el Govern, en un consorci que -si ho vol així- lidera el Govern i fins i tot presideix, malgrat que no sol acudir a les reunions, el conseller d'Educació, Cultura i Esports. Efectivament, jo sí que sé com va la tramitació, com es va contractar aquesta persona,estic ben tranquil de com es va contractar aquesta persona, i el que li dic és que la renovació que s'ha fet a aquesta persona se li ha fet atenent la normativa laboral vigent dins un consorci i a qualsevol empresa privada que hi ha al mercat que, com vostè sap, no és la mateixa normativa que la normativa de funció pública, per a aquells que sí fan feina directament per al Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 1167/98, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a eleccions a cambres agràries.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, una volta modificat, que és proposicions no de llei, i la primera és la número 1167, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a eleccions a cambres agràries. Per fer-ne la defensa té la paraula el seu portaveu Sr. Bosco Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el proper mes de desembre farà 20 anys des de la promulgació de la Constitució espanyola i, a partir de la seva entrada en vigor, es van anar celebrant eleccions democràtiques als organismes de representació que, fins a aquell moment, eren elegits directament per un organisme de l'Estat. Així hi va haver les eleccions a corts, als municipis, als òrgans de gestió d'infinitat de col•legis professionals, a centres docents, hi va haver també eleccions sindicals en els centres de treball, i el únics que no han tengut opció a elegir els seus representants, almanco a les Illes Balears, són els pagesos. A altres comunitats autònomes, com puguin ser la de Castella-Lleó, la d'Aragó, la de Catalunya, sí que han tengut eleccions on s'ha pogut saber la representativitat que té cada organització agrària dins el món de l'agricultura i de la ramaderia d'aquella comunitat autònoma i, per tant, nosaltres pensam que a les Illes Balears açò també s'hauria de donar.

Nosaltres creim que és importantíssim que els pagesos puguin elegir els seus representants perquè, com veim en moltes organitzacions professionals agràries, aquestes estan liderades, els seus portaveus moltes vegades ni tan sols són pagesos, sinó que són els propietaris de la terra, que més que un interès per la millora de l'agricultura o de la ramaderia estan interessats o estan més preocupats pel rendiment que puguin treure de la seva terra. Per tant, les reivindicacions dels propietaris -els temes moltes vegades urbanístics, hotels rurals, de parcel·lació mínima en sòl rústic- passen per damunt les necessitats que puguin tenir els pagesos o les reivindicacions que puguin tenir els pagesos per la millora de la producció agrària, per la millora de les condicions de treball de la gent del camp. I així veim també com a les reunions del Consell Agrari assisteixen molt pocs pagesos, que molta gent que participa en aquestes reunions la seva activitat principal no és l'agricultura ni la ramaderia i, per açò, com he dit abans, moltes vegades el que reivindiquen són qüestions i favors urbanístics que no una millora de l'agricultura i la ramaderia.

Nosaltres vèiem que aquest any a l'Estat espanyol s'estan celebrant les eleccions sindicals i, per tant, tots els centres de treball elegiran els seus representants, els treballadors elegiran els seus representants, i vèiem que la gent del camp s'hauria de sumar també a aquestes eleccions i, per tant, el Govern convocar eleccions a les cambres agràries, perquè la gent que treballa a la ramaderia i a l'agricultura pugui elegir els seus representants i saber exactament quina és la representació que té cada organització professional agrària.

Per altra part, veim com les cambres agràries de les Illes Balears tenen un patrimoni molt important que, en aquests moments, està infrautilitzat, molt deteriorat, i el Govern s'ha de plantejar quines actuacions es fan sobre aquest patrimoni. Per açò vèiem que era important també que se celebrassin aquestes eleccions a cambres agràries, perquè es pogués donar un ús al patrimoni de les Illes Balears que tenen aquestes cambres, que passen els 30 béns immobles repartits a molts de municipis i a totes les Illes Balears, i per açò presentam aquesta proposició no de llei, on demanam al Govern -vull recordar que va ser presentada el dia 18 de febrer d'aquest any- que convoqués les eleccions a cambres agràries abans de dia 31 de desembre d'aquest any per fer-ho coincidir amb les eleccions sindicals que es donen arreu de l'Estat. I un segon punt: que el cens dels electors a les esmentades eleccions siguin els treballadors afiliats al règim especial de la Seguretat Social, ja siguin autònoms o si són treballadors per compte propi o per compte d'altri.

Nosaltres creim que aquest parlament hauria d'aprovar la nostra proposició no de llei, que insta el Govern a una qüestió que a altres comunitats autònomes ja fa anys que les han celebrades, ja fa anys que han fet les eleccions sindicals, i creim que el Govern no hauria de tenir cap tipus d'inconvenient per convocar-les. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bosco Gomila. Per part del Grup Parlamentari Socialista hi ha presentada una esmena de substitució, la 4620/98. Per defensar-la, té la paraula la Sra. Diputada Mercè Amer.

LA SRA. AMER I RIERA:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, des del Grup Parlamentari Socialista volem agrair al Grup Nacionalista-PSM que a través del seu portaveu, el Sr. Bosco Gomila, hagi introduït aquest tema tan important com és el de les cambres agràries amb aquesta proposició no de llei.

El Grup Parlamentari Socialista sí que ha presentat aquesta esmena per allò que entenem i estam ben convençuts, i una vegada consultats els mateixos professionals del sector agrari, que la solució que s'ha de donar passa necessàriament per l'aprovació de la Llei de cambres, una llei que ha de configurar les cambres agràries com a entitats associatives, democràtiques, integrades per professionals lliurement elegits per tots els membres del col·lectiu, amb l'objectiu d'actuar com a entitats de consulta i col·laboració amb l'Administració.

L'aprovació que s'ha de fer, entenem, en aquesta cambra ha d'incloure aquesta esmena que diu exactament: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern balear a presentar el projecte de llei de normes reguladores de cambres agràries que contempli, per una banda, les normes relatives a l'organització i funcionament de les mateixes i, per l'altra, que inclogui la regulació dels aspectes referits al procediment electoral i durant la present legislatura". Per això no demanam al Govern cap exercici de voluntarietat: és allò que ja es contempla a la mateixa llei bàsica estatal de cambres agràries, la Llei 23/86, modificada per les Lleis 23/91 i 27/91, que en regula el règim jurídic i faculta les comunitats autònomes per a la seva regulació. Aquesta és una llei, per tant, a la qual ve obligat el Govern a realitzar-la, com ja la tenen a totes les comunitats autònomes, pràcticament totes les comunitats autònomes: Llei 6/88 de Navarra, Llei 10/97 de Múrcia, Llei 3/88 de Cantàbria, Astúries, la Rioja, Extremadura, Castella-la Manxa, Aragó, Castella-Lleó, Comunitat Valenciana..., totes. Per tant, aquesta sí que és una llei, entenem, que afavoreix el sector agrari i, per tant, una llei que entenem que el compromís ha de ser, per al Grup Popular que dona suport al Govern, d'aprovació o de presentació, almanco, en aquest parlament durant aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Amer. Jo demanaria al Sr. Bosco Gomila si, abans de passar a la fixació de posicions per altres grups, accepta aquesta esmena de substitució o no.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Sí, Sr. President. Nosaltres l'acceptaríem si només ens substituís el primer punt de la nostra proposta i que es mantingués el nostre segon punt.

EL SR. PRESIDENT:

Jo entenc que, si és una esmena de substitució, hauria de demanar a la portaveu del Grup Socialista a veure si accepta la proposta o no que li fa el portaveu del PSM.

LA SRA. AMER I RIERA:

Sí, Sr. President, des del Grup Parlamentari Socialista acceptaríem com a primer punt aquesta esmena que fa referència a la necessitat de presentar aquest projecte de llei i, com a segon, aquest que ha apuntat el Sr. Gomila. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Idò passam a grups que vulguin intervenir per fixar la seva posició. Per part del Grup Mixt té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Bé, la veritat és que en aquestes alçades del segle XX és una vergonya que encara els pagesos no hagin pogut elegir en aquesta comunitat els seus representants sindicals, els representants dels treballadors, dels pagesos. Encara no se sap, per tant, efectivament, com deia el grup proposant, quin pes pot tenir cada organització a l'hora de negociar amb l'Administració, amb el Govern balear. Per tant, crec que és hora ja de posar remei a aquesta mancança democràtica que tenim a la nostra comunitat, crec que és de justícia i, per tant, des del Grup Mixt donarem suport a la iniciativa presentada pel PSM amb l'esmena acceptada del Grup Socialista, que millora o enriqueix aquesta proposició. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula la Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, també el Grup d'Esquerra Unida dona suport a aquesta proposició no de llei amb l'esmena que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista. És evident que la situació que es viu en aquests moments, amb unes cambres agràries pràcticament dissoltes a nivell local i, en canvi, mantenint una cambra agrària provincial que, de fet, no té funcions, no té contingut i que senzillament hi ha un vicepresident en funcions, amb poca capacitat de decisió i de consulta, ens sembla una situació que ha d'acabar el més prest possible, i el fet que també la nostra comunitat autònoma sigui pràcticament la darrera en legislar i fer la Llei reguladora de cambres agràries que ja -com ha dit la diputada Sra. Amer- pràcticament totes les comunitats autònomes han elaborat i ja han legislat en aquest sentit, ens sembla que són motius suficients com per donar suport tant a la proposició no de llei com a l'esmena que ha presentat el Grup Socialista i també estam d'acord amb el fet que es mantengui el segon punt de la proposició no de llei, quan parla que el cens d'electors han de ser els treballadors afiliats el règim especial agrari de la Seguretat Social. Pensam que no és contradictori amb la primera part de l'esmena i que així hauria de ser aprovada aquesta proposició no de llei.

Per altra banda, consideram urgent que el Govern presenti el projecte de llei de normes reguladores de cambres agràries precisament perquè es coneix que hi ha molts d'edificis de cambres agràries locals tancats, en males condicions, en deteriorament progressiu, i que una vegada aclarit el marc normatiu d'aquests òrgans de representació podria accelerar-se la restauració i la posada en marxa d'aquests edificis. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Alejandro Pax.

EL SR. PAX I DOLZ DEL CASTELLAR:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, (...) por primera vez ante gran parte de la Cámara legislativa una proposición no de ley sobre la elección a cámaras agrarias; digo ante gran parte y no ante la totalidad de la Cámara, porque los diputados de Menorca, en su doble función de consellers en esa isla, ya debatieron en su día una moción -en su caso moción- idéntica a la que aquí se nos presenta. Es curioso que ante, diría yo, el mismo ponente de la proposición no de ley y el que les habla ya mantuvimos un debate, enriquecedor, por supuesto, en el cual se expuso la postura de los diferentes partidos o grupos parlamentarios. Ya que por desgracia el grupo proponente no ha retirado esta proposición no de ley tendremos que reiterar prácticamente la totalidad de los argumentos expuestos en su día.

Entrando en el contenido de dicha proposición no de ley y en su exposición de motivos, el Grupo Popular manifiesta y considera temerarios los argumentos de dicha proposición no de ley, al indicar y basarse en frases como "el único sector que no se sabe la representación exacta de cada organización profesional o sindical es el sector primario, la agricultura", u otra frase como "la Conselleria de Agricultura no puede saber el nivel de representación de cada organización profesional agraria". Yo les diría que posiblemente sea el grupo proponente el que no sepa o no se entera de que representación tenga el sector primario, porque por lo que refiere al *Govern*, éste muy bien lo sabe.

Pasando a los dos puntos en que se basa la proposición no de ley en cuestión, y también reiterando lo que ya dije al ponente de ésta, he de decirle que el *Govern* balear tiene previsto y me consta que está en ello elaborar el borrador, está elaborando el borrador de una ley que luego debatiremos en esta cámara sobre las cámaras agrarias: su patrimonio, su personal, sus funciones, elecciones, etc., y que sería ridículo ahora convocar unas elecciones a las cámaras agrarias si de aquí a un breve plazo se va a modificar la ley que ampara dichas cámaras.

Con respecto a lo que hace referencia al segundo punto de la proposición no de ley, el Grupo Parlamentario Popular no puede admitir una lectura sesgada de la actual ley de cámaras agrarias, del Estado, por supuesto, la Ley 23/86 de 24 de diciembre, donde perfectamente establece quien y quienes no pueden desarrollar el ejercicio de voto, es decir, quien forma parte del censo electoral y quien no, y como ya se dijo y dice el Grupo Parlamentario Nacionalista-PSM, no sé si intencionadamente o no, se olvida de unos colectivos que explotan una gran parte de la tierra de las Islas Baleares o, al menos, de la isla de Menorca, que son las sociedades rurales menorquinas, entre otras, como personas jurídicas que ejercen efectivamente la explotación de la tierra.

Con respecto a la enmienda presentada por el Grupo Parlamentario Socialista, que mejoraba en parte el texto, lo que nos sorprende es que no sean coherentes con lo que su propio partido dice en otras comunidades autónomas en las cuales ha limitado la representación en los posibles electores.

Por tanto, el Grupo Parlamentario Popular votará en contra de esta proposición no de ley. Muchas gracias.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat.*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gomila, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Ens ha sorprès una afirmació que ha fet el Sr. Pax quan ha dit que el Govern sí que sabia la representació que tenia el sector primari; nosaltres sempre parlam de les organitzacions professionals agràries i joestic segur que el Govern no coneix la representativitat que té cada una d'aquestes organitzacions perquè no s'ha produït cap tipus d'elecció dins la gent del camp, perquè hi ha pagesos que no estan afiliats i, per tant, aquests pagesos no estan representats per aquestes organitzacions, per cap d'aquestes organitzacions, no estan representades dins els consells agraris que hi pugui haver a Menorca i que hi pugui haver a les Illes Balears, i nosaltres voldríem saber com coneix la representació de cada una d'aquestes organitzacions professionals agràries: en base a l'afiliació? Hi ha persones que estan afiliades a dues i a tres organitzacions professionals agràries i, per tant, aquestes persones que estan tres vegades afiliades tenen més representativitat que les que només hi estan una vegada?

Sr. Pax, dins un sistema democràtic, l'única manera d'elegir els representants és d'una manera lliure, directa i secreta. Per tant nosaltres és el que demanam que faci el Govern i no d'una manera orgànica, on les organitzacions trien els seus representants i cada organització amb la mateixa representació que la del costat, sense entrar en si té més afiliats o manco, en si la majoria de pagesos voldrien que els representàs aquella organització o no, per tant amb un sistema totalment arcaic, que serveix molt bé com una qüestió consultiva però que res té a veure amb una representació dels interessos dels pagesos.

Jo comprenc que a vostè no li agradi aquest sistema, que no li agradi que qui triïn els seus representants siguin els propis pagesos, que vostès hi voldrien afegir persones la vinculació de les quals amb el camp no és perquè tinguin aquesta activitat com a primera activitat professional, però nosaltres entenem que els pagesos han d'elegir els seus representants i en aquests moments, aquest any, veurem com tots els treballadors elegeixen els seus en els centres de treball i com a les Illes Balears el sector agrari veurà que els treballadors del sector agrari no podran elegir els seus representants, i vostè vendrà i ens dirà que el Govern sí sap quina representació té; jo crec que més que quina representació té serà quina representació dóna el Govern a cada organització professional agrària, més que la pugui tenir realment dins el sector del camp. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta qüestió, Sr. Pax té vostè la paraula.

EL SR. PAX I DOLZ DEL CASTELLAR:

Gracias, Sr. Presidente. Como le decía, he dicho que los *consells agraris* están perfectamente y legalmente establecidos quienes son los vocales, hay un decreto que lo establece y lo desarrolla. El segundo punto del orden del día..., perdón, del orden del día no, el segundo punto, decirle que el sector primario está perfectamente representado. En cuanto a la representación que tienen las OPA, directamente hay que decirle que, vamos, no es obligatorio estar asignado o pertenecer a una OPA, y que la representación que tienen cada OPA el Gobierno la sabe perfectamente, porque el secretario de cada una de las OPA presenta su relación de afiliados.

Le decía que está en proceso, hay un borrador de ley de cámaras agrarias. Sería ridículo ahora votar una cosa que dentro de dos días se va a modificar.

Por último quiero decirle que en el campo no sólo están los payeses sino también están los propietarios, que hay otras formas de explotar la tierra y..., vamos, en definitiva, le diré que el Grupo Parlamentario Popular votará en contra de la proposición no de ley.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. La proposició no de llei que es posa a votació...

LA SRA. AMER I RIERA:

Per una qüestió d'ordre, Sr. President. Aquí hi ha dos punts: el primer punt es referiria a l'acceptació de l'esmena referida...

EL SR. PRESIDENT:

Açò és el que anava a dir: que el primer punt serà el presentat pel Grup Parlamentari Socialista, el primer punt de la proposició no de llei queda fora, i es votarà com a primer punt el del Grup Parlamentari Socialista i, com a segon punt, el que figura a la proposició no de llei.

LA SRA. AMER I RIERA:

Per separat, així; es votarà per separat.

EL SR. PRESIDENT:

Per separat, per separat.

LA SRA. AMER I RIERA:

Molt bé, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació; per favor..., passam a la votació. Votam, en primer lloc, el punt número 1 que correspon a l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Vots a favor, 25; en contra, 28; abstencions, cap. Queda rebutjat el punt número 1.

Votarem el punt número 2, que correspon al punt número 2 de la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista.

Vots a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjat aquest punt de la proposició no de llei per 24 vots a favor i 28 en contra.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 1313/98, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a apostes de trot fora dels hipòdroms.

Passam a la següent proposició no de llei, que fa referència a apostes de trot fora dels hipòdroms, que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista. Per fer-ne la defensa té la paraula el seu portaveu el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, por esta proposición no de ley se pretende instar al Govern balear para que en el plazo de seis meses, previa consulta con las instituciones y federaciones deportivas que corresponda y asociaciones con relevancia en las carreras de caballos al trote enganchado, establezca la normativa necesaria para que sean posibles, en el ámbito de nuestra comunidad autónoma, las apuestas fuera de los hipódromos.

Para justificar esta proposición quisiera comenzar diciendo que el trote, el trote enganchado debemos considerarlo como nuestro deporte nacional por su origen, características e importancia. El trote es uno de los deportes más antiguos del mundo: se corría ya al trote en Olimpia allá en el año 410 a.C. En las Baleares la afición al trote procede de finales del siglo pasado, con los desafíos que efectuaban los ganaderos en rudimentarias carreras con sus carros celebradas en las afueras de los pueblos. Se dice, por quienes afirman conocer el origen de estas competiciones, que las carreras de caballos al trote enganchado tienen su origen en el campo balear, cuando los payeses encontraron en estas competiciones un camino de relación social, de fiesta popular y, posteriormente, mediante las apuestas, consiguieron un medio de obtener unos ingresos extras para aquellos mismos payeses durante los días de descanso.

Convertido en la práctica como substitutivo popular de las carreras hípicas aristocráticas, el trote ha permitido que las clases menos acomodadas pudieran tener su propia modalidad hípica, adaptando sus resistentes pero poco galopadores caballos, los expertos en la guía de enganches, los pequeños agricultores y ganaderos, fueron reduciendo poco a poco el peso de los carruajes, llegando actualmente a los menos de 25 kilos que pesa el actual sulquí.

En Baleares, la primera carrera parece que tuvo lugar en el año 1878, en Artà, y se fueron organizando de manera seria en los 500 metros de la pista de Buenos Aires, en los años veinte, posteriormente en una pista de 800 metros, y comenzó a funcionar de una forma ordenada sobre el año 1929.

El código de carreras se aprobó en 1929 por Real Orden del Ministerio del Ejército, que era quien regentaba en ese momento el control de las carreras.

Curiosamente, la visita de Alfonso XIII a Mallorca, que sirvió para el nacimiento del Real Mallorca, entonces el Real Alfonso XIII, serviría también para la creación de la Real Sociedad Hípica de Mallorca, y tuvieron el campo de fútbol y el hipódromo contiguos, el Mallorca y el trote, en la zona de Buenos Aires, en la ciudad de Palma.

El hipódromo Es Molí de Manacor también se hizo aquel mismo año en noviembre del 29, fue en aquella fecha cuando empezó a organizarse y reglamentarse el trote.

El primer gran premio nacional para caballos de res años nacido y criados en España se celebró en mayo de 1934 de forma experimental; participaron caballos realmente que no reunían las condiciones. El primer premio serio se creó en el año 1935 y lo ganó, justamente, un caballo de sa Pobla, Amilcar, sobre 2.500 metros, fue un gran éxito aquella competición, hasta el punto que cacahuets y gaseosas no aguantaron más allá de la primera carrera, se acabaron enseguida, el éxito de público fue innegable desde esta primera carrera sería que se hizo.

En los pueblos comenzará a haber multitud de pistas, muchas de ellas improvisadas para la fiesta mayor. Inca tuvo su pista al pie del *puig* de Santa Magdalena, le seguirán Artà, Felanitx, Binissalem, Sineu, Muro, sa Pobla.

Como vemos, es un deporte enraizado en la tradición cultural de nuestras islas.

Y ¿cuál es su situación actual? Baleares es, sin duda, la región europea con más caballos por habitante, triplica incluso regiones como puede ser la Normandía francesa, que es la cuna del caballo trotador francés y de dónde se dice que más se quiere y se aprecia el deporte del trote. Francia, desde luego, es el lugar donde la cría caballar es más importante, allí nacen cerca de 12.000 potros cada año, que, comparados con los 400 que nacen en Baleares, parecen muchos más, pero si lo comparamos con cifras relativas, con los 60 millones de habitantes que tiene Francia y los apenas 700.000 de Baleares, las cifras relativas nos sitúan incluso por encima de los franceses. A nivel de España, uno de cada tres criadores de caballos es de Baleares, y ellos se debe a que la mayoría de los propietarios de nuestras islas son pequeños propietarios con menos de cinco caballos. Y en cuanto a aficionados, en la mejor reunión que se hace en Francia, que es el país donde más importancia decimos que puede tener el trote, el Gran Premio de América, la cifra de asistentes es de unos 30.000 espectadores, mientras que en el hipódromo de son Pardo, en el último Gran premio nacional para caballos de tres años, se llegó a los 15.000 espectadores. Reducidas las proporciones, lo que es el número de habitantes en París con lo que son nuestras islas, puede verse que poco hay que envidiar a los líderes mundiales del trote.

Desde el punto de vista de la reglamentación deportiva, la Federación Balear de Trote, quisiera llamar la atención porque es de tal importancia que hace las veces de la inexistente federación nacional, y, por ello, la federación Balear de Trote representa a España en las reuniones de la Unión Europea de Trote, no hay ningún otro deporte que tenga estas características, esta importancia y este peso en las Islas Baleares.

Por el número de carreras anuales en proporción al número de habitantes, nuestras islas se sitúan nuevamente a la cabeza de Europa, triplicamos a Suecia, que ocuparía el segundo lugar, siempre por número de habitantes.

Todas estas circunstancias que estamos viendo unidas a la singularidad de Baleares dentro del Estado español, hacen que podamos decir sin ningún miedo a equivocarnos que el trote es nuestro deporte nacional, el deporte nacional de las Islas Baleares. Además, tenemos que unir a ello la importancia económica del sector.

¿De dónde proceden los caballos que corren en los hipódromos de Baleares? Los hay de dos orígenes, nacionales e importados. Los caballos importados suelen ser aquellos a los que les ha pasado ya su mejor momento en los hipódromos de países más competitivos, Francia, Suecia, Dinamarca, pero cuya calidad les permite todavía hacer buenas carreras en nuestras islas y servir para la cría de futuros caballos nacionales; los nacionales, por su parte, son cada vez de mejor calidad y de mayor precio, y en ello ha influido de forma decisiva tanto la labor de los criadores de nuestra tierra como la política de impulso al trote emprendida desde el Consell de Mallorca. Gracias a ello en estos momentos los caballos nacionales tienen la mejor cotización de su historia, hacen los mejores tiempos que jamás se habían hecho, y llegan incluso a competir en los mejores hipódromos del mundo, como es el caso de un caballo mallorquín, que es justo que su nombre entre por medio de esta intervención en el *Diario de Sesiones* de este parlamento, Alesquid, que este presente año ha llegado a participar en una carrera en el parisino hipódromo de Vincent, hasta hoy vetado a caballos criados en Baleares.

Parece que el Mallorca Club de Fútbol y el trote, que nacieron juntos, tienen también en este año 98, juntos, el mejor momento de su historia.

El coste que tienen la cría y cuidado de estos caballos de trote en un mundo cada vez más tecnificado estrangula al sector. Se estima que el nacimiento de un potro, con el cuidado que conlleva durante su primer año de vida, cuesta aproximadamente unas 400.000 pesetas, y si no empieza a correr de forma competitiva hasta los dos años, momento en que puede comenzar a ganar carreras, a obtener algún premio y alguna compensación económica, podemos calcular, sin miedo a equivocarnos, que conseguir que a los tres años un caballo esté en condiciones de competir cuesta siempre más de un millón de pesetas.

Con independencia de la cría, si queremos conocer el coste de los caballos de competición, en el año 1997 había en competición 1.172 caballos, en el año 77, 1.172 caballos, de los cuales 920 eran nacionales y 252, importados. Estos caballos, ya de competición, tienen un coste aproximado de mantenimiento anual de 650.000 pesetas, aproximadamente, lo que supone que el gasto anual en este sector supera los 700 millones de pesetas sólo en mantenimiento de los caballos que están en condiciones de competir. Sin duda, la importancia económica del sector es grande.

¿Cómo se obtienen los recursos para compensar ese gasto?, ¿cuál es el modo de obtención de ingresos por parte de los criadores? Como se ha dicho, son los premios que se obtienen o que obtienen sus ejemplares en las carreras, y el dinero para esos premios lo ponen los hipódromos que organizan las carreras; el Ayuntamiento de Manacor, por medio de la concesión que tiene la sociedad deportiva Trot, y el Consell de Mallorca son las dos instituciones principales que controlan los dos hipódromos más importantes de nuestras islas, estas instituciones tienen la carga de mantener el alto coste de las instalaciones, invertir en su mantenimiento y mejora, completar las dotaciones para premios, pues el dinero que se obtiene con las apuestas que se hacen en este momento en el interior de los hipódromos no basta para mantener el actual nivel de premios que se dan en las carreras y que, a la postre, es la financiación de los criadores, que todavía resulta insuficiente.

Si estudiamos los promedios europeos, veamos cuál es la situación de Europa al respecto. Veremos que si bien en cuanto al número de caballos y cantidad de carreras estamos a nivel alto, en proporción al número de habitantes en estas islas, por lo que respecta a los premios en metálico, que tiene una relación directa, como se ha dicho, con las apuestas hípicas, En Baleares estamos a la cola de Europa, mientras que en Francia se llega a un promedio de dos millones de pesetas de premios por carrera y en Italia, a más de un millón, en Baleares apenas llegamos a las 50.000 pesetas. Por otra parte, otro tipo de ingresos pueden ser, para los criadores, las subvenciones para la cría, responsabilidad del Govern balear, pero que apenas existen, puesto que si podemos comparar las cifras europeas, mientras que en Italia la ayuda por nacimiento de un potro puede llegar a las 600.000 pesetas, aquí, en Baleares, desde el año 95, hay una ayuda de apenas 12.000 pesetas, la diferencia es substancial. En toda Europa, el trote se financia de forma más que suficiente con los recursos del propio sector, los aficionados apuestan, los hipódromos ingresan dinero que se reinvierte en premios, y así el dinero acaba llegando a los criadores, y de éstos a cuantos viven de una u otra manera relacionados con el mundo del trote. Las cifras que sobre el importe de las apuestas se manejan en Europa son significativas, 400.000 millones en Francia, 200.000 en Italia, 150.000 en Suecia, y en Baleares no llega a los 200 millones, de los 400.000 de Francia a los 200 millones de Baleares hay una distancia enorme, como se puede ver, y ese dinero se juega en Europa en un porcentaje habitualmente situado en el 80% fuera de los hipódromos, el 80% de las apuestas se hace fuera de los hipódromos.

Conclusiones, hemos de hacer un breve razonamiento: No cabe ninguna duda que, por las razones expuestas, el trote es el deporte nacional de las Islas Baleares, por imposición de la historia y de la realidad. ¿Queremos garantizar su futuro o nos es lo mismo que desaparezca? Si queremos garantizar el futuro, hemos de garantizarle la financiación. ¿Queremos que el trote sigan financiado por las instituciones o que genere sus propios recursos, teniendo, como tiene, capacidad para generarlos? ¿Cuál es el modo más adecuado para la obtención de recursos? No tenemos nada que inventar, sólo seguir el ejemplo de toda Europa, de aquella Europa que tiene la misma afición que nuestros ciudadanos, crear las normas necesarias para que las apuestas fuera del hipódromo sean una realidad, y corresponde al Govern balear llevar la iniciativa y elaborar la normativa necesaria que la lógica pide a gritos y que sea realidad en un breve plazo de tiempo. ¿Competencias? Se tienen, tanto por el artículo 10.23 del Estatuto de Autonomía como por el Real Decreto 123/95, de 27 de enero. Se tiene ahora la obligación moral de actuar.

Por último, quisiera finalizar diciendo que no se pretende con esta iniciativa fomentar el juego entre los ciudadanos, que cada vez apuesten más, que dilapiden patrimonios familiares ni cosas de estas. La práctica del juego es algo muy enraizado en todos los sectores sociales, diría incluso, sin miedo a equivocarme, que todos cuantos estamos en esta cámara en un momento u otro hemos apostado en algún juego, normalmente suele ser en la lotería. Más allá, diría que todos los partidos políticos aquí representados han utilizado el juego de la lotería como un modo de obtener recursos, ya lo veremos cuando lleguen las fechas navideñas, y no por ello sería lícito afirmar que los partidos políticos alientan a la población a consumirse en el frenesí del juego y a dilapidar patrimonios familiares. Con esta iniciativa no se trata, señoras y señores diputados, de fomentar el juego, sino que una parte del dinero que se dedica al mismo vaya para nuestro deporte nacional.

Les pido que voten a favor de esta proposición no de ley, que voten a favor del futuro de nuestro deporte nacional. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per fixar la posició, per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Unió Mallorca dona suport a aquesta proposició no de llei que ha presentat el Partit Socialista, i la veritat és que ens hagués agradat presentar-la nosaltres, perquè estam totalment d'acord amb el fons i amb la forma, i tan sols el perill, la por de ser un grup minoritari no tenir el suport suficient ens havia privat d'aquesta iniciativa. Ens alegra veure que avui es presenta per un grup i que, segons pareix, tindrà el suport de la majoria d'aquesta cambra.

I és que el trot, en la seva modalitat de trot enganxat, és, sens dubte, l'esport de Mallorca, el nostre esport nacional, així es veu a nivell d'Estat espanyol i també a nivell d'Europa, i, per tant, jo diria que és un esport estimat per la majoria de mallorquins i molt especialment per aquells que són aficionats al trot i que, proporcionalment, són molts.

Mallorca i la resta de les Illes són els únics llocs de l'Estat on aquest esport es practica, i creim que això ha de fer que aquesta cambra doni el marc legislatiu necessari i normatiu, a través de la comunitat autònoma, perquè puguem practicar aquest esport i perquè sigui, de cada dia, més el nostre esport i també un esport rendible. Les institucions tenim l'obligació de ser capaços de donar alternatives i de fer possible que aquest esport no hagi de ser permanentment subvencionat i ajudat per les institucions, és important que tenguim un *modus* de subsistir per si mateix. Crec que el fet de les apostes és un bon sistema. Crec que podríem també ajudar els criadors, el sector importantíssim dintre de l'agricultura de la nostra illa.

Com diu aquesta proposició, el trot també és una activitat econòmica important, dins u sector, el primari, que no té en aquest moment cap altra sortida. Crec que el món del cavall en si és un món que, econòmicament, pot ajudar tots els nostres pagesos, a continuar tenint les nostres finques cultivades, que s'aprofitin les nostres terres. Per tant, com he dit, les institucions d'aquesta comunitat hem de ser capaços d'oferir una opció a tots aquells que avui per avui, i que de cada dia en són més, es dediquen al món del cavall en general i molt especialment al món del trot.

La proposició no de llei fa referència diferents aspectes, un d'ells és la possibilitat de les apostes fora dels hipòdroms. Realment, és una iniciativa que pot tenir una incidència, jo diria que molt positiva en el món del trot. No obstant això, Unió Mallorca és partidària que la possibilitat normativa del joc faci possible les apostes fora dels hipòdroms, les travesses, també que hi hagi sales de joc específiques i qualsevol altra variant que es puguin, en aquest moment, a nivell de tot Europa, mantenir; també, tenir incidència en altres aspecte del món del cavall en general i que ens possibilitin tenir més recursos per al joc en general, però que aquests recursos vagin dirigits al que són les activitats de cria cavallina, de la cria de competició, la selecció genètica de reproductors, l'ajuda a tot el que sigui la millora de la cria i, a la vegada, també creim que és important dedicar aquests recursos a una millora de les instal·lacions i de les infraestructures que siguin adequades per a la pràctica d'aquest Esport.

Unió Mallorca creu que és imprescindible fer possible l'homologació de tots els hipòdroms que existeixen a nivell d'illes, perquè han de tenir l'homologació a nivell europeu.

Altra iniciativa que es podria escometre amb aquests incentius, amb aquests ingressos a través del joc, seria la creació d'un centre intensiu de cria que funcionàs com a banc genètic, gestionat per les institucions, la federació i les associacions, per tal de millorar genèticament el cavall del trot.

En definitiva, són molts les possibilitats, i hauríem de començar pel que seria més important, i és que els doblers que generassin el trot i les apostes poguessin tenir una incidència molt directa en el que és el món del trot, en general, i en les instal·lacions, en particular, les quals necessiten, sens dubte, de moltes millores. Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. Per part del Grup d'Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula el Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Tenim aquesta proposició no de llei del Grup Socialista damunt la taula, o dins el plenari. És una proposició que té dues parts, dos conceptes, d'una banda, el trot, i de l'altra, el joc.

El Sr. Diéguez, portaveu del grup proponent, ens ha fet una documentada i il·lustrada aportació al coneixement d'aquest esport a les Illes Balears, que, de fet, les Illes Balears és el territori espanyol i, fins i tot europeu, en podríem dir, com ha dit ell, on amb més afeció i més constància s'ha mantingut aquesta activitat; també al País Basc, a Sant Sebastià i a d'altres punts concrets del País Basc es manté l'activitat del trot d'una forma més irregular que a les Illes Balears.

El Sr. Diéguez ha parlat del trot com de l'esport nacional de les Illes Balears, la Sra. Maria Antònia Munar, que ja no és amb nosaltres, s'ha referit a l'esport nacional de Mallorca, de fet, el trot es practica tant a Mallorca com a Menorca i també a Eivissa, encara que en menor mesura, però també a Menorca la importància del trot és reconeguda, fins i tot per ampliar la documentada il·lustració que ha fet el Sr. Diéguez en la seva exposició, hi ha una modalitat del trot a Menorca diferent, que és la competició entre el cavall i carruatge i un corredor a peu, el cavall fa dues voltes, el corredor en fa una, i aquesta és també una activitat que s'ha practicat molt a Menorca i on és bastant popular, tot per afavorir-ne el major coneixement.

Jo crec sincerament que l'esport nacional de les Illes Balears és el futbol, és el futbol, no n'hi ha cap d'altre. Enguany se celebren els cent anys del primer partit de futbol a Menorca, entre la tripulació d'un vaixell anglès, l'any següent, l'any vinent, ja més organitzat a Menorca, entre els constructors anglesos que van construir el dic de l'Ubi en el port de Maó, esport nacional quant a majoria de gent que hi participa, el segueix, clubs, etc.

I compartim aquest esport nacional amb el Camerun, amb Aràbia Saudí, amb Japó, amb Madagascar, amb Anglaterra o amb Estats Units. El trot, com altres esports com puguin ser el joc de la bolla o el joc maonès són esports autòctons que tenen una presència més endèmica a les nostres illes i que, per tant, han de trobar l'estaloniament i el suport de les institucions com a esports autònoms, autòctons de les nostres illes.

És clar, el Sr. Diéguez ha parlat de les dificultats de finançament de l'esport, de finançament a la gent que fa possible aquest esport i de la necessitat d'afavorir aquesta supervivència del trot com a esport, i amb açò estam totalment d'acord, nosaltres. El Sr. Diéguez també ha dit que hi ha altres tipus de mesures que podrien ajudar a afavorir açò, mesures del Govern, ja de la Conselleria d'Agricultura o de la Conselleria d'Esports, Educació, etc.; nosaltres estariem d'acord amb aquests tipus de mesures que afavorissin la supervivència i millora d'aquesta pràctica.

Ara, la mesura que ens proposam fer una regulació per fer possibles les apostes fora dels hipòdroms, jo crec que és tenir molta confiança en aquest sistema com a font de finançament. La travessa hípica espanyola va acabar com el rosari de l'aurora, va fracassar, realment. Aquí serien unes apostes en un espai territorial més petit, a la millor més bo de controlar i amb menors despeses, però jo crec que la capacitat de finançament de les apostes és molt limitada per afavorir aquesta qüestió.

Esquerra Unida ja sap que el joc és una activitat legal, fins i tot és una activitat lícita, moralment lícita no, no hi ha dubte d'açò. Ja sabem que la comunitat autònoma de les Balears és la comunitat autònoma que més juga, que més doblers hi inverteix, per habitant, a tot Espanya, en joc, ja ho sabem també. Sabem que el joc és la causa de la ludopatia, i que, per estudis extraoficials, a les Illes Balears, es calcula que hi ha entre 30.000 i 40.000 persones afectades de ludopatia. El conseller Antoni Rami, present en aquest plenari, es va comprometre fa dos anys quan va presentar el projecte de reglament de casinos a tenir un estudi sobre la ludopatia fet, desconeixem si s'ha realitzat o no aquest estudi, trobam que no. En respost a una pregunta d'aquest diputat al conseller de Sanitat, que ara no hi és, sobre quina inversió, quins doblers destinen les Illes Balears a lluitar contra les causes i les conseqüències de la ludopatia en els darrers cinc anys, la resposta, i no se'n sorprengui, Sr. Diéguez, és zero, zero pessetes, aquesta és la situació real.

Nosaltres també sabem que no es contribueix igual a la ludopatia a casinos, escurabutxaques, jocs de taula amb doblers, que amb loteries, travesses o apostes, la categoria de joc és més blana, és més tova, no creen addicció, com els casinos o les escurabutxaques, no creen la mateixa addicció, i també sabem de la nostra contradicció, com molt bé vostè ha dit en la seva intervenció primera, Esquerra Unida serà el primer partit que repartirà loteria de Nadal per contribuir lleugerament al finançament d'Esquerra Unida i també perquè és una tradició cultural d'aquestes terres, com és el joc en general, com vostè molt bé ha dit; jo personalment li he de dir que faig una travessa anual, al primer partit de la lliga, i que jug el dia de Nadal, a ca meva, al joc de la cuca, que és un joc tradicional a Menorca, són les dues ocasions al llarg de l'any amb què més o menys tenc una relació activa amb el joc.

Nosaltres sabem diferenciar aquests dos tipus de joc, els sabem diferenciar, i sabem que hi ha contradiccions a l'hora de plantejar aquestes qüestions, hi ha pros i hi ha contres, en aquesta proposició.

Nosaltres ens vam manifestar, des d'Esquerra Unida, totalment contraris a l'ampliació de les concessions de llicències del Govern balear per a casinos de joc, ens hi vam manifestar amb un no, totalment contraris, i davant una proposta que incentiva el joc al carrer, jo no crec que la gent jugui menys a un altre per jugar un poc a aquest, incentiva, obre l'oferta i atraca l'oferta del joc al carrer, Esquerra Unida s'abstindrà en aquesta votació.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula ara el portaveu del Grup Parlamentari Nacionalista.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Poques coses a afegir, davant la intervenció del portaveu del PSOE, Sr. Diéguez, qui ens ha vingut a contar un poquet la història del trot, cosa que li agraim perquè quedarà també un poquet en el *Diari de Sessions* i es podrà llegir en el futur.

De totes maneres, aquí sí que voldria el nostre grup, en primer lloc, manifestar que donarem suport a aquesta proposició no de llei, i hi donarem suport perquè creim que almanco és un intent que s'ha de provar, veurem on ens duu també, veurem si realment això serveix per paliar aquest dèficit que té dins aquest món el trot.

Així i tot, és cert que avui poques coses més s'hi poden afegir, és el Govern qui de qualque manera haurà de fer aquestes consultes a les institucions, federacions esportives, a les associacions, per establir aquesta normativa. Jo crec que això és una reivindicació que ja duu anys, per ventura des de la federació, que almanco es va plantejar que podria aprovar una cosa d'aquestes per veure si és la solució a aquests dèficits, com deim, però que, de qualque manera, el nostre grup també es planteja aquí molts dubtes, molts dubtes sobre aquesta normativa, perquè, certament, creim que no serà fàcil, creim que sortiran uns problemes, a veure llavors com es plantegen aquestes apostes, en base a què, un consorci..., i crec que no és ara el moment de discutir-ho, però sí que almanco des del nostre grup volem plantejar aquí que no és un tema fàcil ni és un tema on es pugui ser optimista, tampoc. En aquest sentit, jo crec que ho hem d'intentar, però si això no va acompanyat de molts de mitjans amb una bona publicitat, amb qüestions que facin que aquestes apostes surtin un poc d'aquest món del trot, és a dir, tots sabem que es mouen dins un món, basta veure, si algú ho coneix, que hi ha bars on realment la gent va més, on es parla de les curses, però hi ha una desconeixença total a certa part de la població, també. Idò, tot això s'hauria de juntar per aconseguir que aquestes apostes tenguessin l'èxit desitjat.

I és aquí on nosaltres tenim els dubtes, i voldríem tenir ja aquesta normativa per poder almanco opinar un poquet sobre això.

Crec que els beneficis reals d'aquestes apostes han d'anar a la promoció, a la cria, als premis, per poder mantenir realment aquest esport. Aleshores, jo dic que ho hem d'intentar, i per a aquest intent tindrà el nostre suport, però també remarcam clarament que no serà un tema fàcil i que, així i tot, sortiran molts de dubtes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. Té ara la paraula el portaveu del Grup Popular, el Sr. Riera.

EL SR. RIERA I BENNÀSSAR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Diéguez, i que no serveixi de precedent, però aquesta vegada estic d'acord amb vostè. Hi estam d'acord perquè quan estàvem al consell insular, quan el Partit Popular hi estava, va creure amb el trot, va ser el primer que hi va creure, i va comprar l'hipòdrom de Son Pardo, si no, avui no seríem aquí dient això, perquè l'hipòdrom hauria desaparegut, el trot estava ferit.

I hem de dir que darrerament torna a estar ferit. Vostè ha dit aquí que hi ha pocs doblers, que es recapten pocs doblers els diumenges a les apostes, se'n recapten pocs perquè les organitzacions que hi ha als hipòdroms, sobretot al de Son Pardo, són fatals, quan no s'apaga el llum, no tenim els ordinadors que funcionen, cada diumenge hi ha problemes, i és clar, això ha dut que vostès tinguin pocs doblers. Aquí vostè ha vingut i ens ha dit que ningú no dona cap duro, jo crec que la Conselleria d'Agricultura dona uns premis, dona els medicaments per als cavallers, també dona uns doblers per cada cavall que neix, sé que en són pocs, són 12.000 pessetes, els dona la federació, suposant que la federació els reparteix així com toca, però, és clar, això ha dut que si les coses no es duen bé, hi ha pocs doblers, i si hi ha pocs doblers el que hem de fer és augmentar-los.

Ara, quan ja tenim les competències del joc en aquesta comunitat, nosaltres creim que la nostra intenció, o la intenció del Govern balear, és anar més lluny que on vostè ens demana, perquè en aquesta proposició l'única cosa que ens demana és que es treguin les apostes a fora dels hipòdroms, això és una cosa que durant deu anys nosaltres vàrem intentar, però el Govern de Madrid, que no era del Partit Popular, sempre hi va dir que no, però ara, quan tenim aquestes competències, sí que es treuran a fora.

Però anirem més lluny i el que farem serà que, aquesta taxa que es paga, hi hauria d'haver qualque cosa per al trot, perquè si continuam així l'únic que farem serà donar els doblers al Govern, si la taxa se'n va tota al Govern, la gastarà en una altra cosa, el que haurem de demanar al Govern, i això sí que garantim que farem, serà que un tant per cent d'aquell tant per cent que va al Govern vagi al trot, perquè si no és així, amb aquesta proposició no de llei no anirem enlloc, l'únic que farem serà augmentar els impostos perquè el Govern en tenguim més, i el que volem tots els grups que hi ha aquí, tant com hem parlat d'esport nacional, però només hem parlat de Mallorca, quasi quasi Menorca i d'Eivissa només les hem passades per damunt, quasi quasi no n'hem parlat.

Sí, Sr..., sí, té raó, vostè és del Partit Comunista, vostè n'ha parlat, però jo li he de dir una cosa, n'hi ha cinc, d'hipòdroms, en aquesta comunitat, n'hi ha cinc, i vostè només ha parlat de l'esport nacional de Mallorca, no és de Mallorca, és de tota la comunitat, a més, nosaltres hem estat peoners en el món, i supòs que el País Basc i Catalunya a aquestes hores estaran espantats, els nostres cavalls són els únics que representen una comunitat a fora, no representen Espanya, representen Balears, en això sí que som més autonomistes que ningú, i no s'ha dit això tampoc, però s'ha de dir, nosaltres som els únics que, quan sortim, duim la bandera de la nostra comunitat (...) de l'Estat espanyol, perquè? Perquè el secretari d'estat que hi va haver ens va dir que mai voldria que la federació fos nacional, que estigués dins la Federació d'Hípica, i el president de l'Hípica ens va dir que no el volia, el trot, i no dubti que també nosaltres lluitarem perquè aquesta federació pugui estar dins la Federació d'Hípica, i així a la millor aconseguirem d'aquesta manera més subvencions.

Nosaltres hi votarem a favor, i també li vull dir que no és ver que siguin tan pocs els doblers que es juguin. Jo record que fa quatre anys, no eren cent milions que es jugaven de cap a cap d'any, ara sí que els juguen, per què la gent no va als hipòdroms? Perquè la gent no vol jugar. Jo voldria que en treure'ls a fora, es jugàs molt més, supòs que també, treure-ls a fora, vol dir que els dies feiners, els dies que no hi hagi curses, també podem jugar a través de París, del qual sempre s'ha parlat, de poder fer apostes a través dels hipòdroms de París, que és on més es juga, però, la veritat, el que hem de fer és millorar les nostres instal·lacions a fi que la gent hi vagi i pugui jugar més, jo el que no vull dir des d'aquí és que la gent hi vagi, es grati la butxaca i jugui, perquè, la veritat, no ho podem incentivar, això, ara, el que hem d'incentivar és que totes les institucions, i sobretot les institucions que són propietàries d'hipòdroms, es gratin la butxaca i donin doblers, perquè si hi va haver una institució que es va gratar la butxaca va ser el consell insular quan va gastar 400 milions per comprar-lo, perquè el que és ara, apart d'arreglar quatre escales i posar-hi dos vidres, jo veig que amb l'hipòdrom de Son Pardo l'única cosa que fem és res de res, s'apaguen els llums, ja li ho he dit, i tot això no va bé.

Jo el que li garantesc és que a partir d'ara, en fer aquest reglament el Govern balear, tindrà en compte que un tant per cent d'aquesta taxa anirà al trot, anirà a aquest esport nacional del qual tant s'omplen la boca, que és un esport nacional, i, vertaderament, és un esport nacional de la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb això sí que estam d'acord.

I jo li voldria dir també que a partir d'ara, quan parlin del trot, parlin també de les altres illes, que no només parlin de Mallorca, perquè aquest reglament que es farà serà per a totes les Illes i per als cinc hipòdroms que a hores d'ara tenim. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riera. Té la paraula el grup proponent, si en vol fer ús.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Sin duda, nos encontramos en un momento ciertamente histórico para el mundo del trote, y, como decía al principio de mi intervención, realmente, el Mallorca Club de Fútbol, el Real Club Deportivo Mallorca y el trote, que nacieron juntos con aquella visita, prácticamente, con aquella visita del rey Alfonso XIII, tienen en este año acontecimientos de los más importantes en su historia, uno conquistando las "europas" y otros dando el primer paso hacia conseguir una correcta financiación.

Lo que sí que es importante, y agradezco a todos los grupos parlamentarios que votan favorablemente a este acuerdo, es seguir a partir de ahora los pasos adecuados para que esto sea una realidad, es decir, que haya sobre todo dialogo entre todos los sectores que están y que intervienen en el mundo del trote.

Se ha hablado mucho de deporte nacional, y me alegro de que estas palabras hayan tenido cierta repercusión, yo en ningún momento he dicho deporte nacional de Mallorca, siempre he dicho deporte nacional de Baleares, en ningún momento he dicho de Mallorca, pero considero que es realmente el deporte nacional de Baleares, que sin duda en Mallorca haya una cierta importancia en cuanto a sus hipódromos, volumen de caballos, etc., bien, éste es un hecho objetivo que no tiene más importancia.

¿Que es un deporte nacional? Pese a mi gran afición al fútbol, tengo que decir que sí que es el deporte nacional, y no el fútbol, porque un deporte nacional, para serlo, requiere una práctica, no una práctica masiva, no una práctica masiva, sino una práctica, que sea practicado el deporte y que tenga una historia enraizada en la cultura del pueblo que lo practica.

Se ha hablado también de la confianza en el sistema de apuestas, ¿resolverá el problema o no lo resolverá? Es difícil de decir si lo resolverá o no, lo que está claro es que, como estamos, no podemos seguir, no se puede continuar así, lo que hemos de hacer es dar la oportunidad para que sea posible resolverlo, crear la normativa legal.

Hemos regulado aquí el poker, e bacarrá, el (...) de fer, etc., ¿por qué no regular el trote?, ¿por qué no regular las apuestas en el trote? Dar esa oportunidad para que sea posible hacerlo. No significa esto ahora que el Govern tenga que crear un organismo para llevar a cabo la quiniela hípica ni cosas así, sino que se establezcan las normas de acuerdo con todos los sectores para que, como se estime más oportuno por todos, se haga, aquí no hemos de dar las normas, tiene que ser proceso y consecuencia de un resultado de diálogo en los meses sucesivos.

Alguna referencia ha hecho el Sr. Riera a la organización de Son Pardo, etc., no ha hecho ninguna referencia a Menorca y a Ibiza, es cierto, pero, en fin, de todas maneras le quería decir, al Sr. Riera, que la recaudación por apuestas de Son Pardo hasta este último año, que lo hemos podido comprobar, de éste todavía no tengo los datos, pero entre el tiempo que ha estado regido por el Partido Popular y el tiempo que ha estado regido por el PSOE, la diferencia es de un 22'4% superior en promedio de ingresos, en la época que ha estado regentado por el PSOE, y el récord histórico está en la época que ha estado regentado por el PSOE. Es cierto que ha habido algún apagoncillo, esto es una chapuza, pero apagón apagón, hay que apagar la isla y toda la comunidad, nada de un hipódromo ni cosas de éstas, en toda la comunidad, y reconozco que hay otros que tienen más habilidad para ello, y en algún mes de agosto lo han conseguido con gran espectacularidad.

Lo que está claro es que, por mucho que incrementemos el juego dentro de los hipódromos, no basta, no basta, ni en Baleares, ni en Francia, ni en Finlandia, ni en ningún sitio basta. La recaudación que se pueda obtener, si esa recaudación tiene que bastar para mantener el mundo del trote, no se va a obtener dentro del hipódromo, el hipódromo tiene unos techos, y en todos los países europeos la máxima recaudación se obtiene desde fuera de los hipódromos y no desde dentro. Ya he dicho que el promedio europeo, el porcentaje de la recaudación que se obtiene de apuestas fuera de los hipódromos es del 80%, si tuviéramos aquí, en Baleares, sólo una cantidad igual a la que tenemos en los hipódromos, fuera, ya nos podríamos dar por satisfechos, aunque no cumpliéramos con la media europea, sería un gran principio.

Se nos ha dicho por el Grupo Popular que no tiene las competencias. ¡Hombre!, las competencias las tiene desde el Real Decreto 123/95, de 27 de enero, sobre traspaso de funciones, servicios de la Administración del Estado de la comunidad autónoma de las Islas Baleares en materia de casinos, juegos y apuestas, en cuyo apartado b) se decía que las funciones de la Administración del Estado que asume la comunidad autónoma, entre las que cabía destacar autorizaciones administrativas para instalación, apertura, funcionamiento y modificación de todo tipo de actividades de juego, establecimientos, etc., y en el punto c) de ese anexo se reconocen las funciones que permanecen en manos de la Administración del Estado, que son las apuestas mutuas deportivobeneficicas, loterías nacionales, juegos de ámbito estatal y la quiniela de ámbito balear, la quiniela hípica de ámbito balear no entra en estas competencias reservadas para el Estado, es más, lo sabe el Govern balear, lo sabe técnicamente, con suficiencia, además, desde el 17 de enero de 1996, cuando a petición de la entonces Conselleria de Governació del Govern balear se hizo un informe técnico en el que se reconocía expresamente que se disponía de la capacidad normativa suficiente; ha habido otros informes que han sido semejantes, en el mismo sentido.

Por último, una mera alusión a lo que se ha dicho y se ha recogido por otros portavoces, y es que nuestra Federación Balear de Trote ejerce las funciones de federación nacional de trote en el extranjero, y está reconocida y representada en la Unión Europea de Trote. Se nos dice que el anterior secretario de estado no quiso dar rango de federación nacional a nuestra Federación Balear de Trote, ni aquél ni éste, porque con éste, una de mis primeras preocupaciones cuando como conseller del Consell Insular de Mallorca empecé a tomar contacto con el mundo del trote fue hablar con el Sr. Santiago Fisas, actualmente secretario de Estado para el Deporte para conocer cuál era su opinión al respecto, y su opinión fue completa y expresamente negativa al respecto. Me parece muy bien que por parte del Grupo Popular se quiera insistir en conseguir que la Federación Balear de Trote llegue a tener el rango de federación nacional, tendrá todo el apoyo de nuestro grupo parlamentario pero dudo que tenga el apoyo del Partido Popular de Madrid, como ya le he dicho, por esa negativa expresa que dio el Sr. Fisas en su momento.

Quiero despedirme de esta tribuna dando una vez más las gracias a todos los grupos parlamentarios, especialmente al Partido Popular, por decidirse a apoyar esta proposición no de ley. Gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Riera, té vostè la paraula.

EL SR. RIERA I BENNÀSSAR:

Gràcies, Sr. President. Supòs que aquests aplaudiments van dirigits al Partit Popular per haver dit que sí. Jo els agraesc públicament, en nom de tots els meus companys, de tots els diputats, aquests aplaudiments. Però també li voldria dir una cosa, si tants doblers recapte a Son Pardo, fa un any que els ho deman que m'ho diguin per escrit a una altra institució, doni'm-ho, i jo ho sabré, si aquest 22% va cap amunt o cap avall, jo crec que és cap a vall, i n'estic completament convençut.

I quant al diàleg que hi ha amb totes les institucions que hi pot haver involucrades en el món del trote, ja han començat fa estona, el que passa és que vostè pot ser que no se n'hagi assabentat o a la millor no l'han convidat, a la millor no l'han volgut, però aqueixes reunions sí que s'han fetes, a posta, tothom ja està completament d'acord que això vagi endavant.

Quant al que m'ha dit, que vostè ha parlat amb el Sr. Fisas, li don l'enhorabona, li don les gràcies, fa quatre mesos que és el secretari d'Estat, si en quatre mesos ha fet tanta feina, vostè fa molta via, però abans no n'havien parlat, i per la nostra part tendrà tot el suport que sigui necessari, si vostè el demana. Nosaltres li donarem suport i anirem allà on sigui per demanar que sigui reconegut, però vostè sap que perquè ho reconeguim hi ha d'haver cinc federacions autonòmiques, en aquest moment només n'hi ha una, les altres no existeixen, i si aconseguim que n'hi hagi cinc, llavors no importarà anar a ningú, ja ens ho faran tot sense demanar-ho, i això és el que tots voldríem i d'aqueixa manera tendríem més doblers, apart dels que ens puguin venir a través de les travesses o a través d'aqueixes apostes, el que hem dit tots és que voldríem que la gent es grati la butxaca i jugui més, si no, tampoc no arribarem enlloc. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Conclòs el debat, passam a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 54; en contra, cap; abstencions, 4. Queda aprovada aquesta proposició no de llei.

II.- Interpel·lació RGE núm. 4097/98, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a règim especial per a les Balears.

I passam al darrer punt de l'ordre del dia, que fa referència a la interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears relativa a règim especial per a les Balears. Per fer-ne la defensa, té la paraula el seu portaveu, el Sr. Eberhard Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Diputat, vol esperar un segon perquè s'assereni l'ambient i es pugui entendre adequadament la seva encertadíssima, segurament, intervenció. Pot començar.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Una interpel·lació, jo crec que convé recordar-ho després de l'experiència viscuda a la interpel·lació que aquest portaveu va fer al Sr. Ramis fa una setmana, ha de servir, entre d'altres coses, per aclarir a la gent quina és la política del Govern, a la gent i al Parlament, per a això serveix una interpel·lació. Ho dic perquè fa una setmana es va fer una interpel·lació sobre política territorial i no vàrem saber res del que pensava fer el Govern a partir d'ara en política territorial, fins i tot se li va demanar, al conseller, sobre quines previsions feia respecte de plans territorials parcials, tenia la decisió presa de deixar sense efecte un d'aprovat inicialment, que és el Pla territorial del Pla, era a punt de publicar-se en el butlletí, i no es va creure obligat ni tan sols a explicar a la cambra que, efectivament, havien adoptat aquesta decisió i que sortiria en el butlletí oficial. Si aquestes interpel·lacions no serveixen ni per a això, jo me'n puc anar ara mateix a l'escó, perquè realment l'únic que fem és perdre el temps, des del meu punt de vista.

Per tant, jo ara li explicaré, Sr. Rami, quin és el sentit d'aquesta interpel·lació, i m'agradaria que, al marge de la gresca política i del debat general sobre el tema, traguéssim una mica de llum d'aquí, traguéssim una mica de llum sobre quines perspectives té el Govern balear, els ciutadans de les Illes Balears, relatives al règim especial, que és un règim molt obert, amb moltes expectatives sobre moltes coses, molt inconcret, i, per tant, jo crec que a cinc mesos de la seva aprovació, necessita que algú ens expliqui quines passes s'han fet, quines són previsiblement les que es faran de manera immediata, a curt termini o a llarg termini.

Bé, de tota manera, una mica d'*introito* general jo crec que és necessari, perquè en el tema del règim especial hem viscut una gran mistificació de la qüestió.

A un moment determinat, aquí hem sentit el president Matas dir: Bé, vostès poden criticar el que vulguin del règim especial que s'ha aprovat, però quan la gent vagi a comprar un bitllet a Madrid i surti més barat, ja entendran per què és un règim especial. Això, lògicament, és demagògia, perquè això no és per al que és un règim especial, no sé si els ciutadans ho saben, procurarem que ho aclareixin d'aquí a les eleccions, en qualsevol cas, però vostès sí que saben que això no és un règim especial.

El règim especial és un producte legislatiu extraordinàriament ambiciós. Vostès el varen plantejar com una norma legislativa molt ambiciosa, molt ambiciosa per fer el que ha de fer un règim especial, que és incidir d'una manera visible, d'una manera clara, dins un determinat model de desenvolupament econòmic d'una comunitat, d'una regió, per a això és un règim especial. Per tant, nosaltres, quan vàrem plantejar una esmena a la totalitat d'aquest règim, plantejàvem algunes coses que vostès mateixos havien plantejat originàriament, la consideració del turisme com a activitat exportadora, el fons d'insularitat, amb una utilització finalista d'aquest fons, alguns avantatges fiscals, ni prop fer-s'hi totes les que vostès demanaven inicialment, concretar els descomptes del transport de mercaderies, incrementar el transport de viatgers entre illes, mesures concretes per als fixos discontinus, etc.

Anaven en un sentit: convertir el règim especial en un mecanisme de correcció dels desequilibris que, des del nostre punt de vista, genera la insularitat. La insularitat no és un impediment per al creixement, això és evident, i es demostra clarament veient la trajectòria de les Illes Balears, no és un impediment per al creixement, és un provocador de desequilibris el cost d'insularitat, provoca desequilibris des del punt de vista social, des del punt de vista econòmic, perquè incideix més sobre uns sectors econòmics, n'hi ha d'altres, com el turisme, que estan bastant més blindats, no totalment, però bastant blindats al fenomen de la insularitat, és, en definitiva, una de les causes d'aquest endarreriment progressiu accelerat de la nostra indústria i de la nostra agricultura respecte del turisme, això ens dóna un determinat model social i ens genera uns problemes de caràcter mediambiental; idè, bé, cap aquí anàvem nosaltres.

Vostès anaven en un sentit totalment distint, vostès plantejaven unes mesures fiscals molt potents, de desgravació, que bàsicament anaven a posar *más mader*, en frase de la pel·lícula dels germans Marx, al model econòmic, no tant a corregir desequilibris, sinó a donar més benzina a la màquina, per cert, un plantejament bastant poc ecologista i bastant poc casable amb un model de desenvolupament sostenible; en tot cas, allò és història. L'únic que m'interessa constatar és que vostès, com nosaltres compartim la visió que un règim especial és una cosa molt més important que simplement parlar de pujar un 8% els descomptes del transport de viatgers, d'un 25 a un 30%, que signifiqui unes ajudes per a uns estudiants que se'n van a estudiar a la península o unes ajudes per a unes persones que hagin de traslladar malalts també a la península, un règim especial és una altra cosa, i, evidentment, el règim especial que han aprovat les Corts Generals el mes d'estiu d'engany no és el règim especial que vostè volien ni el que nosaltres volíem, és el fruit d'una operació de descomposició en peces d'aquest règim, de caiguda d'aquest règim i convertir-lo en un catàleg de mesures concretes que ben be podrien haver-se articulades a través de decrets o de reglaments, i això sí parla molt de moltes coses sense acabar de dir res de gairebé res, aquesta és la característica principal del règim.

És el fruit d'un pacte entre el Partit Popular i els seus socis de Convergència i Unió, que nosaltres lamentam profundament perquè, independentment que sigui un avanç, lògicament, qualsevol, maldament fos enlloc d'un 8%, un 4% allò que pujassin els descomptes de viatgers, hauríem de dir que bé, millor que res, però, lògicament, és allò que si poses la mesura en funció de la situació anterior, llavors, qualsevol millora ja podria ser donada per vàlida, o si la poses en funció dels objectius pretesos; és clar si el que volem és tenir una sèrie de millores i d'ajudes, una sèrie de coses, molt bé, millor això que res, però si el que volíem era un instrument per corregir els costos d'insularitat, per corregir els desequilibris econòmics, socials i mediambientals que es deriven de la insularitat, llavors hem fracassat, depèn com es miri, no crec que l'argument tenguí massa secret ni que ens hàgim de barallar massa per dir si això està mig buit o mig ple, aconsegueix uns objectius i no aconsegueix els objectius bàsics que jo crec que tots esperàvem d'un règim especial per a les Illes Balears, aquesta és la qüestió.

En qualsevol cas, i al marge d'aquesta consideració general, sobre la qual crec que haurem de tornar, per pedagogia política i perquè no s'intenti embolicar la gent amb la idea que ja hem tocat amb el dit el cel amb aquest règim especial, o s'intenti embolicar la gent en el sentit que el règim especial té alguna cosa a veure amb el règim especial que se'ls va vendre dos mesos abans de les eleccions del 95, perquè això es va aprovar el 30 de març del 95, és a dir, dos mesos abans de les eleccions, molt significativament.

Fet aquest exercici de pedagogia polític, allò més cert és que el règim parla de moltes coses, no concreta, i, per tant, ne aquest moment jo crec que és oportú, que és bo, que el Govern surti aquí i ens expliqui quines passes s'han fet per donar concreció a les determinacions del règim especial.

Dins el règim especial hi ha ni més ni manco que vuit comissions mixtes projectades, comissions mixtes Govern-Estat per al transport de mercaderies, per a seguir el tema, per al sector nàutic, per a la diversificació energètica, per al tema de la insularitat i de la sanitat pública, per a l'aquicultura, per al tema del Parcbit, per al tema del mercat laboral, per al tema de la diversificació de l'oferta turística i la desestacionalització del turisme, vuit comissions mixtes, un òrgan de col·laboració del servei de defensa de la competència. Ens agradaria saber si, d'aquestes vuit comissions mixtes i d'aquest òrgan de defensa, n'hi ha constituïda alguna, quin calendari hi ha previst per a la seva constitució. És una pregunta concreta.

Segona, hi ha polítiques a les quals l'Estat s'obliga, bàsicament sis, s'hi parla d'incentius a la inversió per a la reestructuració i modernització del turisme, s'hi parla del transport ferroviari, es diu que l'Estat col·laborarà per a potenciar el transport ferroviari, tenim cap bona notícia per al tren, aquí, a les Illes Balears, derivada del REF?, és a dir, hi ha alguna novetat, alguna aportació que abans no tenguéssim?, és clar, expressat sempre amb els termes amb què s'expressa el règim especial, que s'estudiaran mesures, que es procurarà o que es tendirà a una igualació dels preus d'hidrocarburs, hem avançat res en això, per igualar els nostres preus d'hidrocarburs amb els preus de la península?, s'hi parla d'una retribució especial per a la producció d'energia elèctrica, què hi ha d'això?, i hi ha el tema que ja he esmentat del pla de beques, i fins i tot s'hi parla, és una esmena de Convergència, que podrà considerar-se establir un règim especial o específic respecte dels impostos de societats pel que fa a inversions en matèria mediambiental, què se sap de tota aquesta qüestió?, i llavors hi ha polítiques que vostès, com a Govern balear, han de planificar i dur endavant conjuntament amb l'Estat, i s'hi diu que el Govern de l'Estat i el Govern de les Illes Balears planejaran, duran endavant polítiques en certes matèries, infraestructures, optimització d'estalvi d'aigua, depuració i reutilització, en fi..., diversificació de rendes del món rural, ni més ni manco, desenvolupament de l'oferta complementària i de la qualitat del turisme, bé, moltes coses, què hi ha de tot això?, què hi ha de tot això? Pregunta concretíssima.

I quarta pregunta, important també, quina concreció ha tengut el règim especial en els pressuposts de l'Estat de 1999? Els pressuposts ja es debaten en el Congrés. Hi ha coses claríssimes, el tema de les inversions de l'Estat a les Balears. Nosaltres, a les nostres propostes al Congrés, dèiem que s'han d'igualar les inversions de l'Estat a Balears amb la mitjana de l'Estat. Bé, s'ha fet cap passa..., no ho diu, això, el règim especial, lògicament, diu que s'estudiaran una sèrie de prioritats, etc., bé, quina materialització ha tengut això?, quina materialització....

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Grosske, hauria d'acabar.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Acab immediatament, Sr. President.

Quina materialització ha tengut, una cosa molt concreta, aquesta partida pressupostària, de la qual diu el règim especial que hi ha d'haver en els pressuposts de l'Estat per a la subvenció del transport de mercaderies, ho diu el règim especial, és clar que hi ha un reglament, que hi ha nou mesos per aprovar-ho, és a dir, supòs que el mes de març o el mes d'abril ha d'estar aprovat, però la consignació pressupostària ja hi ha de ser, on és, quina quantitat és.

En definitiva, nosaltres el que pretenem, com a Esquerra Unida, al marge, insistesc que del debat general, és que d'aquí puguem sortir, si es pot, amb un *Diari de Sessions* que ens expliqui realment totes les feines que ha fet el Govern per desenvolupar el règim especial, quin és l'estat de la qüestió i quines són les previsions a curt i a mig termini. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Té la paraula el conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Bé, bon dia a tothom. El que primerament de tot he de fer és agrair-li que m'hagi fet aquesta interpel·lació, perquè és evident que la Llei de règim especial és una de les lleis que..., bé, jo diria que és una de les actuacions de les quals em sent més orgullós en la meva tasca desenvolupada al front de la Conselleria d'Economia i Hisenda, i, per tant, sortir a aquesta tribuna a parlar d'aquest tema és per a mi un plaer. Per tant, moltes gràcies per ser vostè mateix qui treu aquest tema.

Per una altra banda, ja sé que la seva cohesió entre els diferents grups que conformen el Pacte de Progrés no és massa elevada, i entenc que aquest tema fa molt més mal a altres grups que no al Partit Popular, i en aquest sentit jo no li he d'agrair res, però, tal vegada, crec que és interessant fer èmfasi sobre aquest fet, que vostè tregui un tema que cou especialment altres grups que són col·laboradors seus, o que tal vegada no són tan col·laboradors seus.

És cert que Esquerra Unida no va tenir cap participació, perquè no tenia representació en el Parlament balear quan es va aprovar aquesta llei aquí, però sí que tenia participació Esquerra Unida en la tramitació de la llei en el Congrés de Diputats, i Esquerra Unida va fer una actuació que entenc que era coherent, que era positiva, com era reconèixer que les Illes, pel fet de la seva insularitat, patien uns desavantatges, uns desavantatges que sí que suposen un impediment al seu creixement econòmic, i que, per tant, era raonable plantejar unes mesures, unes mesures que poguessin compensar aquests desequilibris, aquests desavantatges, diguem-li com vulguem. Hi havia altres grups, altres grups que governen amb vostè a d'altres institucions que entenièn que no, que aquests desavantatges eren prou compensades amb altres oportunitats aprofitades amb la feina i amb els esforços dels ciutadans d'aquestes illes, que eren ja prou rics, i que, per tant, no mereixien tenir una llei en desenvolupament de la Constitució i que, en tot cas, havien de prendre mesures via decrets, via ordres ministerials regulant aspectes concrets. Aquesta era la postura dels seus col·legues al pacte de progrés, dels col·legues també del PSM i d'Unió Mallorquina i era una postura que no ha merescut cap crítica, ni per part seva, ni per part del PSM ni per part d'UM. Sí que l'ha merescuda per part del Partit Popular, però evidentment ens motivaven, més que criticar o erosionar en un partit de l'oposició, ens motivava una actuació d'aconseguir el màxim de continguts per a les Illes Balears, i en aquest sentit sabíem que era molt important no tenir una força tan important com és el PSOE enfront del Congrés dels Diputats, i en aquest sentit la nostra tasca va ser clarament dirigida a aconseguir un consens i poder presentar unes propostes de llei de règim especial que poguessin ser suportades per tots els grups polítics d'aquestes illes, com finalment vàrem aconseguir.

Per tant, en primer lloc, donar-li les gràcies que tregui aquest tema i tal vegada, doncs, agrair-li, també, per la via electoralista, diguem-ne, d'erosionar un partit que és competència, no sé si tant de vostès com de nosaltres, o només de nosaltres.

Ja entrant en matèria, tal vegada l'hauria d'informar que hi ha alguns dels aspectes que vostè mateix reconeix que són un avanç clar en la llei de règim especial, hi ha alguns aspectes que són ja vigents, que són ja una passa envant per a tots els nostres ciutadans, com vostè ha assenyalat, la millora en els descomptes en els transports de passatgers, els descomptes aeris, tant en els vols amb la Península com en els vols interinsulars, són ja un fet, un fet que va entrar en vigor, des de l'1 d'agost d'enguany. Un fet que, evidentment, és important perquè suposa equiparar-nos al mateix tractament que tenen les illes Canàries, i hem de recordar, una vegada més, que les illes Canàries no només són insulars, sinó que també són unes illes que estan a 3.000 quilòmetres de la costa més allunyada d'Espanya i d'Europa i, per una altra banda, són unes illes que pateixen unes condicions d'atur i de desenvolupament econòmic bastant pitjors que les de les Illes Balears, per tant, és clar, que en una visió a nivell nacional, difícilment podríem aspirar a un tractament en matèria de transports superior al que les illes Canàries tenen avui en dia. Per tant, primer objectiu, equiparar-nos al tractament, en termes relatius, evidentment, de què gaudeix avui Canàries, i a partir d'aquí treballar conjuntament amb el Govern de les illes Canàries per anar millorant aquestes condicions, aquests tractaments. Això ho hem fet així, aquests contactes amb les illes Canàries es varen prendre ja fa molt de temps i es treballa, no només en l'àmbit espanyol, sinó també en l'àmbit europeu, i precisament en aquest àmbit hem estat treballant també en el passat, hi treballam en el present i hi esperam treballar-hi en el futur. En aquest sentit, les passes endavant que s'han donat aconseguint el reconeixement en el tractat de la Unió Europea d'aquestes mancances, d'aquests handicaps, d'aquests desequilibris derivats del fet insular, és una fita històrica, ja no només per a les Illes Balears, sinó per a totes les illes del Mediterrani, del Bàltic i les illes atlàntiques, no tant, evidentment per a les illes ultraperifèriques que portaven una altra procés i que, en aquest sentit, el fet que el conjunt dels territoris insulars europeus haguem aconseguit un reconeixement en el tractat de la Unió Europea, i un suport molt important a través d'elecció de la nostra diputada Francesca Bennàssar al Parlament Europeu, suposa també una passa molt important per a les nostres illes, per tal de crear un marc a nivell europeu, idoni, per tal de desenvolupar aquest reconeixement de les illes.

És evident que aquest reconeixement té un abast temàtic molt ampli i, per tant, intentar reduir en el marc d'una interpel·lació al Govern i en el que seria el discurs d'un dels que humilment han estat treballant en aquest àmbit, és gairebé impossible. Parlam de 37 àmbits distints, recollits en la Llei de règim especial, i 45 àmbits més, recollits a l'informe Viola que, evidentment, des de la Conselleria d'Economia del Govern i des de la resta de conselleries del Govern, estam treballant tant a l'àmbit europeu com a l'àmbit espanyol, però que no és una tasca a curt termini, no és una tasca que des del 31 de juliol, que el Rei d'Espanya va sancionar aquesta llei, aquí, a Palma de Mallorca, i es va publicar al *Boletín Oficial del Estado*, evidentment un termini de dos mesos hàbils no és un termini suficient com perquè es pugui trobar totalment desenvolupats aquests, prop d'una quarantena d'àmbits diferents, en aquesta llei; no obstant això, com li hem dit, ja hi ha bastants àmbits que no és que estiguin desenvolupats, estan ja vigents amb mesures concretes, com són descomptes de vols interinsulars, descomptes en els trànsits marítims amb la Península, i dels trànsits aeris amb la Península, descomptes a les tarifes dels ports, per mercaderies, per béns, per vehicles.

Evidentment hi ha també un àmbit que hem de considerar desenvolupat, com és l'esforç addicional en creació d'infraestructures en l'àmbit de carreteres, amb la signatura del conveni de carreteres, i el fet que estigui reconegut en la Llei de règim especial, suposa assegurar que per al futur, aquest conveni de carreteres s'haurà de mantenir perquè hi ha una llei, una llei sancionada pel Rei, sancionada pel President del Govern José M. Aznar, que obliga als governs successius, perquè això deriva d'una llei, no de mesures d'ordre reglamentari com proposava el PSOE inicialment, això deriva d'una llei i, per tant, obliga que els governs successius facin esforç addicional en l'àmbit de les carreteres i que, per tant, aquest conveni de 56.000 milions de pessetes pugui tenir continuïtat permanent.

Igualment, el president de la Comunitat Autònoma ha anunciat ja que hi ha converses molt avançades en l'àmbit d'esforços addicionals quant a creació d'infraestructures hidràuliques, d'infraestructures de depuració i de reg, a través del tractament d'aigües depurades, d'aigües reciclades. Igualment hi ha un caramull d'àmbits en els quals es treballa, es treballa, bé, s'inicia el treball, parlam de dos mesos, vostè mateix ja ha fet públic que hi ha tota una sèrie d'àmbits que difícilment poden tenir resultats en un termini tan curt de temps, i en aquest sentit, bé, li puc dir que tinc coneixement directa, perquè som, des de la Conselleria d'Economia que vostè (...) directament, s'està treballant en l'àmbit de la comissió que estudia com fer la transposició d'unes subvencions per al transport marítim i aeri de mercaderies, tal i com assenyalava l'article 7 de la Llei de règim especial. També es treballa en l'àmbit de foment de desenvolupament de les àrees d'interès especial, igualment en l'àmbit educatiu de les beques, en l'àmbit de sanitat, tenc coneixença que es treballa i que, per tant, als reconeixements que s'estableixen a la Llei de règim especial s'hi treballa amb el Ministeri de Sanitat i les conselleries corresponents, igualment en l'àmbit energètic, jo crec que hi ha accions molt desenvolupades, accions que en molts casos són punteres a nivell nacional, fins i tot europeu. També sé que la Conselleria de Foment treballa en els àmbits del conveni de carreteres, el conveni d'infraestructures en general i en particular de les ferroviàries que vostè demanava i, bé, en qualsevol cas, crec que seria més propi d'una discussió més àmplia, com li he assenyalat abans i una discussió en la qual els diferents consellers de les diferents conselleries haurien de participar per donar-li una especificació més clara de quines són les accions concretes que es fan.

Per dir-ho d'alguna forma, l'actuació que hem dut des de la Conselleria d'Economia i Hisenda, i n'estam molt orgullosos, acabava a partir del moment en què la Llei de règim especial és publicada al butlletí, sancionada pel Rei, sancionada pel president José M. Aznar, és una tasca que ens ha dut molt de temps, que ha estat suportada, la iniciativa va partir del Partit Popular al seu moment, va ser afortunadament suportada pels grups parlamentaris que eren presents en aquest parlament, amb excepció del Partit Socialista, va ser suportada també per tots els grups del Congrés dels Diputats, amb excepció del Partit Socialista quant a l'acceptació de la seva tramitació, i afortunadament vàrem aconseguir que fos aprovada unànimement, finalment, aquesta llei al Congrés dels Diputats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Torn de fixació de posicions? Té la paraula la portaveu del Grup Mixt.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El pitjor de la interpel·lació, no és la proposta que fa Esquerra Unida, sinó la resposta que ens donen des del Govern, i és que el discurs que ha fet el conseller podria ser el mateix que hauria fet el Sr. Matas o el que hauria estat fet pel sr. Ferrer, és el discurs propi del règim "matista", que és el mateix que no creure exactament en res, no tenir cap tipus de principi. Els és exactament igual defensar aquí una cosa que una altra, com demostraré al llarg d'aquesta intervenció.

Esquerra Unida presenta una interpel·lació i diu que fonamentalment creu que el règim especial per a les Illes Balears ha quedat en una declaració de bones intencions. Doncs crec que són molt benivolents, els d'Esquerra Unida, miri, jo no crec que sigui una declaració de bones intencions, crec que és una manera més d'enganyar els ciutadans d'aquestes illes, explicant el que no és. Aquí es va aprovar un règim econòmic especial per a les Illes Balears, unes mesures que creïem que realment eren positives, que volien ser mesures fiscals que ajudassin a la creació de noves indústries i noves empreses, tant agràries com industrials, unes mesures econòmiques per contribuir a superar amb paraules textual de l'actual president que en aquell moment era conseller d'Economia, el dèficit històric que tenia la nostra comunitat en matèria d'inversions productives. I exactament igual que eren capaços de defensar aquest règim econòmic especial per a les Illes Balears, magnífic, l'única solució que tenien les nostres illes per realment recompensar-nos durant tots aquests anys, de la política de l'Estat que era contrària als interessos de la nostra comunitat.

I mira per on, què ha canviat d'aquell moment a ara?, tan sols que ha passat el temps i que hi ha hagut canvis de govern, uns canvis de govern que en teoria haurien de reforçar allò que vostès defensaven, l'únic que ha canviat és que vostès defensaven un règim econòmic especial per a les Illes Balears que tenia d'econòmic i que tenia de fiscal, a ara, que realment més que un règim especial per a Balears, és a dir, un REB, és un res, l'únic que ha canviat és que els seus governen a Madrid, és l'únic que ha canviat en els plantejaments. En aquests moments, els seus, els que governen, els han dit no al que vostès havien defensat en aquesta tribuna. Vostès deien que era imprescindible que aquest règim s'aprovàs, varen tenir el suport de diferents partits, per exemple, Unió Mallorquina, i ara ens diuen que allò era demagògic, que els grups de l'oposició quan exigim el mateix que vostès defensaven en aquesta tribuna, ara resulta que nosaltres som uns demagogs, doncs vostès què han fet durant tots aquests anys, més que demagògia? Han enganyat els ciutadans i els volen continuar enganyant.

Els parlen que vostès han aconseguit que les Illes Balears siguin reconegudes com a illes, i es queden tan amples, què és que hi ha cap dubte que siguem unes illes? Defensen temes tan pelegrens com el tema dels descomptes, i també es queden tan amples amb el tema dels descomptes. I diuen que realment gràcies a vostès ara hi ha un 33% de descompte, clar que vostès obliden que en temps de la preautonomia, no de l'autonomia, de la preautonomia, resulta que ja hi havia un descompte d'un 25%. Però, a més, hi ha un tema a afegir, que crec que és important recordar-ho, i és que en aquests moments, a pesar dels descomptes de què vostès i el seu règim tanta propaganda fan, és més car anar a Barcelona des de Palma de Mallorca, és a dir, 20.000 pessetes, que anar, per exemple, a Londres o a Frankfurt, que en val 15 o 18. Per tant, quins avantatges hi ha, amb aquests descomptes que vostès s'apunten com si tots haguessin estat seus. Si ara hi ha un 33% i abans hi havia un 25%, la diferència és d'un 8, no d'un 33.

Miri, vostès, com he dit abans, estan intentant enganyar el ciutadà, però el ciutadà, de cada dia, es deixa enganyar menys, i de cada dia se n'adona més del que vostès fan, que és, simplement, tenir campanyes publicitàries molt ben dotades econòmicament, que diuen que tot el bo és gràcies a vostè i tot el dolent és per culpa, sens dubte, de l'oposició.

El que és molt clar és que el règim econòmic especial de les Illes Balears, en aquests moments, és exactament res, tan sols una campanya més de publicitat que vostès fan i que realment ja ningú no es creu. La realitat, per a Unió Mallorquina, per a la majoria dels ciutadans del carrer, és que vostès han hagut de tornar enrera, que tot allò que varen prometre des d'aquesta tribuna ha quedat en no-res i que, des de Madrid, tan sols els han dit, "bé, els aprovarem qualche cosa perquè puguin aixecar un poc la cara i el cap al seu parlament", però, en definitiva, realment no ens han donat res, i això que de cada dia queda més clar i de cada dia els ciutadans ho tenen més clar, de cada dia, des de Madrid, ens roben més. 200.000 milions de pessetes se'n van cada any a Madrid i no tornen, de cada 100 pessetes ens en tornen 24, i vostès, encara, s'atreveixen a dir que aquest règim especial per a Balears, és un règim positiu.

Miri, com a economistes, crec que tant el president com el responsable d'Economia, han de tenir clar una cosa, i és que s'ha avançat, vostès diuen que aquest REB és una passa endavant, els record que si les passes endavant es donen i davant hi ha un penya-segat, una vegada que s'hi ha caigut, és molt difícil aixecar-se, però en una cosa tenen raó, i és que el cent per cent de res, és res, i això és en el que ha quedat el seu règim especial per a Balears. Exactament en res.

Un pressupost, el de l'estat d'enguany, el 1999, que en cap moment no recull aquest règim especial per a Balears, voldria saber des d'on pensen donar-nos suport i ajuda a aquesta comunitat perquè no figura cap partida en els pressuposts que el tenguem en compte.

Vostè diu, i parlen un any rera l'altre, i clar, com que en fa quinze que governen, ja des de l'oposició no ens podem creure que el règim especial per a Balears millorarà el tema de les carreteres. Miri, del tema de les carreteres n'hem parlat durant dotze anys seguits, i cada vegada se'ns mostren pintades, les canvien de lloc, les fan més grans i més petites, posen i lleven autopistes, però el cert és que des que va canviar el president, no n'han feta ni una de carretera, només en parlen, de fer carreteres.

Es millorarà el tema de les aigües. Miri, les aigües, continuem estant pendents de si plou o no plou, no hi ha cap solució en matèria hidràulica, no n'han tenguda cap, i als pressuposts de l'Estat tampoc no hi ha cap solució per a la nostra comunitat. De la mateixa manera que no n'hi cap per a l'energia. Continuam estant amb la mateixa central que hem tengut tota la vida, i encara n'hem llevada una, la de Sant Joan de Déu per pur compromís electoral, i si ens quedam sense llum, hi passarem 24 hores, i vostès en són ben conscients.

Miri, dir que es tindrà en compte el Ministeri de Sanitat. Bé, al Ministeri de Sanitat es deu tenir en compte que a pesar del que ens roben cada any, i que de cada 100 pessetes només ens en tornen 24, l'hospital d'Inca, que és un compromís electoral, l'haurem de pagar nosaltres. I el problema està que ara vostès fan el compromís i els que haurem de pagar serem els que vendrem darrera, i no ens agrada gens, això, perquè estan realment endeutant aquesta comunitat per pur electoralisme. Per tant, no ens digui que vostès, als pressuposts trobaran suport per a aquest règim especial per a Balears, perquè vostès estan ben segurs que això no és així, i tampoc no s'apunten punts que no són seus.

No ens parli de l'informe Videla i d'Europa, perquè quan vostès se'n temeren que existia, va ser quan ja estava aprovat i quan altres grups ja l'havien defensat.

El mateix que Canàries, què ha d'anar a dir de Canàries i que els donaran suport. Miri, vostès varen anar a Canàries i quasi quasi varen haver de sortir a coces, perquè varen anar allà a vendre una moto sense que ningú els hagués convidat, i vostès, i tots els que hi varen anar, en són ben conscients d'aquest fet. Per tant, no vengui aquí a vendre'ns motos, això ho pot fer a través dels mitjans de comunicació, si els paga per avançat, però no en aquest parlament, perquè aquí ja no enganyen ningú.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari d'Esquerra Unida ha intentat saber amb quin estat estava el desenvolupament de la Llei de règim especial aprovada enguany al Congrés de Diputats i al Senat de les Corts Espanyoles. I jo crec que una vegada més, el representant d'Esquerra Unida ha demostrat la seva inaptitud per treure del Govern una resposta positiva, no és culpa d'Esquerra Unida, evidentment, sinó d'una mestria consumada dels representants del Govern en sortir a la tribuna i no desvetllar cap de les seves intencions.

Bé, la veritat és que aquesta llei va partir d'un mal plantejament inicial, ho vaig dir aquí, en aquesta tribuna, precisament el dia que votàvem a favor de la seva presa en consideració, però al nostre entendre, el fet de plantejar unes mesures fiscals que pilotaven entorn al potenciament de dos grans centres, que eren els centres de cohesió i els centres d'inversió, destinats a captar empreses multinacionals, restava credibilitat a una llei que s'havia de sustentar, naturalment amb la defensa de les compensacions a la insularitat, amb la necessitat de defensar el medi ambient en uns territoris fràgils com són els territoris insulars, i amb la necessitat de resoldre uns desequilibris econòmics i territorials, no justificant la necessitat de captar noves empreses a una terra on els indicadors econòmics no ens són favorables.

Hi ha hagut, d'altra banda, un error d'estratègia històric per part del Govern de les Illes Balears i del Partit Popular que ha estat recrear-se en aquestes xifres macroeconòmiques, producte interior brut, rendes per càpita elevades, i no fer insistència a posar de manifest davant les estructures de l'Estat, precisament aquests desequilibris territorials, econòmics i socials. En definitiva, quan hem anat a Madrid a defensar unes compensacions per a la insularitat, ens hem trobat, per una part, amb la incredulitat, per altra part amb una manca de credibilitat, perquè la resposta era on van aquests senyors, senyors en el sentit econòmic del terme, aquests rics, que vénen aquí a demanar uns avantatges fiscals.

En definitiva, nosaltres el que creim que hauria de fer el Govern de les Illes Balears és desmuntar aquest tòpic de comunitat rica i fer insistència en els desequilibris que necessitam compensar i que per això necessitam unes mesures especials, fins i tot no només econòmiques, sinó també fiscals.

Bé, fet això, però és que tenim el que tenim, tenim una llei que únicament s'ha concretat en els descomptes al transport, que d'altra banda no han aconseguit el 33%, com li deien, sinó que han aconseguit un 8% més, per desgràcia, aixugat parcialment perquè des que començarem a parlar de règim especial, aquí han entrat en vigor dues noves taxes que ja rebaixen en algun punt aquest 8% i no només això, sinó que hi ha hagut un augment de tarifes per part de les companyies que pràcticament han deixat en no-res aquest augment a la subvenció al transport.

Però també, mitjançant la col·laboració d'altres grups parlamentaris, especialment el grup de Convergència i Unió al Congrés de Diputats, es varen introduir una sèrie de mesures que no estan concretades, però que figuren a la llei i que són les que el Govern de les Illes Balears hauria de gestionar, i és allà on avui el nostre grup esperava que ja hi hagués una concreció per part del conseller, i hem vist com el tema és molt verd, molt verd.

No només això, sinó que ens preocupa l'actitud del Grup Popular aquí. Els posaré un exemple. Fa quinze dies, en comissió, es va veure una proposició no de llei del nostre grup que pretenia instar el Govern de l'Estat i el Govern de les Illes Balears a signar el protocol o a concretar que en el futur pla nacional de beques es tinguessin en compte les subvencions als estudiants universitaris que han de sortir de la seva illa imperiosament per cursar els seus estudis universitaris. No sabem per què el Grup Popular va votar en contra d'aquesta proposició no de llei que, en definitiva, l'únic que pretenia era reforçar els arguments i el paper de les Illes Balears a l'hora de negociar amb el Govern de l'Estat, i, per tant, no sabem dins el pressupost del 99 si ja hi haurà una partida per fer front a aquestes subvencions que figuren a la llei.

Com tampoc no sabem com està el tema de les subvencions al transport dels familiars dels malalts que s'han de desplaçar de la seva illa.

Recentment, un altre exemple, recentment de deu fer 3 setmanes com a màxim, s'ha aprovat la Llei general d'hidrocarburs, el nostre règim especial preveu que a les Illes Balears no hi haurà un increment del preu dels carburants per damunt de la mitjana, i veim que això no s'aplica, no ha entrat a la Llei d'hidrocarburs que és la norma a la qual ens remet la Llei de règim especial. Què pensa fer el Govern en aquesta qüestió?

I no veim, naturalment, als pressuposts del 99, cap partida per fer front al compromís que també s'ha adquirit amb la llei de subvencionar el transport ferroviari, de subvencionar l'energia solar i l'energia fotovoltàica, de potenciar els productes agroalimentaris de les Illes Balears, de protegir les zones pesqueres, de fomentar l'agricultura. No veim, tampoc, una qüestió molt important, és que es puguin cursar els cursos de formació en temporada baixa, una mesura molt important perquè aquí pràcticament els cursos quedaven deserts pel fet que per la normativa dels cursos de formació s'havien de desenvolupar durant l'estiu, que és quan tenim la màxima ocupació.

I tampoc no sabem com ha quedat, com es preveu, si es preveu reformar l'impost de societats per complir l'article que fa referència que hi haurà descomptes sobre l'impost de societats a les empreses de les Illes Balears que facin inversions per a la protecció del medi ambient.

En definitiva, no veim encara el desenvolupament d'aquesta llei, veim una espècie de "cofoisme", veim una espècie de lloances del Grup Popular per haver aconseguit el que s'ha aconseguit que fins ara, insistesc, és molt poc, no arribam, ni de molt a les expectatives que el mateix Partit Popular va generar a les Illes Balears, però així i tot hi ha tot aquest conjunt de mesures que jo crec que si es desenvolupaven serien positives, però que hi ha estancament que no hem vist en les respostes del conseller que es pugui començar a caminar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Francesc Quetglas, té la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Jo crec que no és el moment de tornar a repassar la malaurada història d'aquell règim econòmic i fiscal de les Illes Balears que després es va convertir en el REB, en el règim especial de les Balears; nosaltres des del primer moment vàrem estar en contra d'aquest projecte, ho vàrem dir, no volíem veure les nostres illes convertides en un mínim paradís fiscal, i denunciàrem des del principi, la utilització de la fiscalitat com un ham electoral, com un "cleenex" que després va ser tirat absolutament, oblidat per complet. Jo voldria subratllar aquí que la llei que va ser aprovada, la llei que surt del Congrés de Diputats no té ni un sol article, quasi ni una sola paraula que tenguí a veure amb la llei que va sortir d'aquest parlament, i és per això que nosaltres, simplement d'acord a fer una llei que recollís les singularitats i les necessitats de compensar problemes d'insularitat, vàrem plantejar tota una sèrie d'alternatives en relació a descomptes de tarifes de passatgers i mercaderies, l'elaboració d'un pla d'especials infraestructures que recollís els problemes concrets de les Illes, en relació a carreteres, obres hidràuliques, el litoral, costa i platges, a les xarxes d'energia, que recollís un tractament equitatiu de les beques, que creàs un fons de compensació interinsular, que resolgués el problema del major cost per mor de la distància de les telecomunicacions, que consideràs el turisme com un

sector estratègic i la seva desestacionalització com una qüestió important en relació a seguretat social, promoció, noves instal·lacions, i sobretot formació, són temes de què ja s'ha parlat. L'única raó per la qual valdria la pena donar un tractament fiscal, la qüestió de la desestacionalització turística, garantir subministrament, estalvi, preus i competència en relació a aigua, energia i hidrocarburs, els desplaçaments per serveis de (...), i els plans conjunts relatius a agricultura, ramaderia i indústria tradicional. Això formava el conjunt de la nostra alternativa. Però això efectivament era massa ambiciós per al Partit Popular, governant en aquell moment, i malgrat les seves absolutes deficiències i la seva manca de concrecions, finalment el Grup Parlamentari Socialista, una vegada eliminats els aspectes fiscals, els aspectes contra els quals nosaltres estàvem, vàrem votar afirmativament el text, ben conscients, però, de les extraordinàries limitacions que aquest tenia, perquè teníem clar que l'única cosa que pervivia era la relativa a l'increment de descompte a les tarifes de passatgers, ja s'ha dit aquí, immediatament absorbit per un increment tarifari, i per unes càrregues impositives que realment redueixen aquest petit 8% a una quantitat pràcticament insignificant, reduint el seu abast. De fet, els costos d'un transport a la península comptat només fins al límit físic de la costa peninsular, signifiquen que viatges a Andalusia, o Santiago de Compostela, per posar exemples, no es veuen tan beneficiats com estaven abans, i per tant és un trist, un pobre, un paupèrrim balanç el que es pot fer de l'aplicació. Cal demanar-se si feia falta una llei per aconseguir un 33% de descompte per a passatgers, cosa que s'hagués pogut solucionar de manera molt més ràpida, amb un acord parlamentari que nosaltres aquí vàrem proposar, quan el Partit Socialista estava al Govern, perquè s'introduís aquest descompte immediatament al pressupost general de l'Estat, amb la qual cosa gaudiríem d'aquests descomptes amb un parell d'anys d'anticipació.

El Sr. Rami ha dit una cosa que m'agradaria sentir que la repetís, perquè ha parlat que ja està aconseguit a més d'aquests descomptes de tarifes de passatgers descomptes en les tarifes de mercaderies. La meua informació no és aquesta. Ho ha dit, jo crec que tindrà ocasió de llegir-ho al *Diari de sessions*. M'hi he fixat. No és veritat, tarifes de mercaderies no han sofert res. És més, és tanta la manca de voluntat que té el Govern de la Comunitat Autònoma i el Govern de l'Estat en relació a aquest tema, que, segons les nostres informacions, -i crec que són correctes, perquè hi ha representació institucional dins el Consell d'Administració de l'Autoritat Portuària de les Illes Balears- l'Autoritat Portuària, pressionada pel fet que és necessari fer un descompte de les tarifes, derivades de l'entrada en vigor de la Llei de règim especial de les Illes Balears, ha decidit que l'any 1999 farà un 1% de descompte a les tarifes de mercaderies de les Illes Balears, 100 pessetes per cada 10.000 que costin les tarifes portuàries a les mercaderies balears. Això és l'efecte que sobre les tarifes té el règim especial de les Illes Balears. És un acord de l'Autoritat Portuària. Per què? Perquè no hi ha ni una sola pesseta al pressupost general de l'Estat destinada a compensar qualsevol davallada de les tarifes portuàries, i per tant aquest descompte d'un miserable 1% es fa a compte dels pressupostos de l'Autoritat Portuària, i per tant de les inversions portuàries a les Illes Balears, per tant a compte del compte de l'Autoritat Portuària com a ens autònom que té comptabilitat pròpia.

Això és tot, no hi ha res més: el descompte ja degudament compensat pels passatgers, i aquest famós 1%, que ja veurem com s'aplica a partir de l'any 99. De tota la resta, l'única resposta del Sr. Conseller: s'hi està treballant, tothom fa molta feina, tothom treballa en aquest tema; però d'efectes, res. I això que la llei, i ja li han recordat, té molta tasca pendent. Vostès, i no ha contestat en el sentit de la interpel·lació que li feia el Sr. Grosske, comissions mixtes relatives a sector aeronàutic, parc Bit, sector nàutic, diversificació turística i desestacionalització, trasllat de malalts; se n'ha constituït cap? Quin són els efectes que té aquest compromís? Plans conjunts energètics, estalvi d'aigua, depuració i reutilització d'aigua i residus; què hi ha d'això? Aquesta cosa tan vaporosa de la consideració conjunta de coordinació d'infraestructures, d'agricultura, de pesca i aqüicultura, d'indústria tradicional, fixos discontinus, etcètera, etcètera. L'establiment reglamentari de la llista d'articles afectats pels descomptes de tarifes portuàries. De tot això, la veritat és el Sr. Rami ve amb un balanç tremendament pobre, i és lògic, perquè si un agafa els pressupostos de l'Estat per a 1999 i va cercant pistes per veure quin és el reflex pressupostari de la Llei aprovada pel Parlament, la Llei aprovada pel Congrés i el Senat, no hi ha ni una sola partida, ni una pesseta destinada al finançament de la Llei de règim especial de les Illes Balears, la qual cosa demostra la nostra sospita, ja denunciada aleshores, que aquesta llei no era més que un brindis al sol.

Però no solament no veim cap voluntat econòmica, tampoc no veim enlloc les ganes de donar un impuls a tot això. Sembla que una vegada aprovada la Llei, una vegada utilitzada electoralment la Llei, ara ja no ens serveix, no té cap importància, més que venir a aquesta tribuna i dir "hi estam treballant". Però, de resultats, zero. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Juaneda, té vostè la paraula.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Sí, Sr. President, moltes gràcies. Senyores i senyors diputats, nosaltres creim que no es poden afegir moltes coses quant als detalls, sobretot del plantejament que ha fet el conseller d'Economia i Hisenda sobre el contingut i l'abast del règim especial, i dir que sí, que en una cosa coincidim amb la resta de grups, i és que nosaltres també, el Partit Popular també voldria avui disposar i gaudir de més altes cotes, de més avantatges, de més mesures legislatives, de més mesures pressupostàries que compensessin aquest desavantatge pel fet de ser una regió insular. Nosaltres també voldríem que avui hi hagués més mesures d'aquest tipus, però s'ha de dir que açò és un procés - com hem mantingut nosaltres des del primer moment - costós, llarg; la història és plena de casos on la reclamació, la reivindicació d'uns drets costa molt, costa temps, costa moltes lluites, i aquest és el camí que nosaltres hem iniciat, i a més hem iniciat amb un fet històric que és el reconeixement mitjançant llei del fet diferencial, el reconeixement dels desavantatges que l'Administració de l'Estat ha de compensar, i tenim una llei que obre tota una sèrie de vies, tota una sèrie de polítiques futures, que des del primer moment en què va ser aprovada ja es gestionen, es fa una feina intensíssima en aquest matèria per, a partir d'aquesta llei, a partir d'aquest reconeixement, a partir de tot el ventall de possibilitats que s'obre amb aquesta llei, anar fent feina en aquest sentit.

Per tant, nosaltres creim que anam pel bon camí, hem fet i fa les coses el Govern i el nostre grup amb rigor, amb serietat, amb constància, amb feina, i aquesta és l'actitud que mantenim i que mantindrem. És el que hem fet i és el que continuarem fent fins ara. No puc dir el mateix de l'actitud d'altres grups, que en molts de casos ha tingut incongruències, actituds incoherents, actituds que no es corresponen amb la defensa del interès general a la nostra comunitat. I per tant, jo crec que en aquest cas més que interpel·lar, i vistes les actituds que han tingut, i les postures de determinats grups, crec que, si el reglament ens ho permetés, però crec que no ens ho permet, m'agradaria que nosaltres interpel·làssim els grups de l'oposició, perquè expliquin quina és la seva política en aquesta matèria, perquè es posarien en evidència moltes incongruències.

Per tant, nosaltres mantenim el nostre suport a la línia de feina, al plantejament que ha fet el Govern, i que mantindrà en el futur el Partit Popular, i que estic segur que ens durà cada dia més, i d'una forma a més accelerada, a mesures concretes, moltes de les quals ja estan en vigor, com s'ha posat de manifest amb la intervenció del conseller, però que en el futur continuarem veient cada dia, cada setmana, noves disposicions de l'Administració de l'Estat, en sintonia amb aquesta reivindicació, amb aquesta reclamació que hem plantejat el Partit Popular i que, com dic, en el futur anirà donant els seus fruits. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Rèplica per part del grup interpel·lant. Sr. Grosske, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo la veritat és que he fet una primera intervenció súper moderada, no és ver?, perquè m'interessava treure qualque profit d'aquesta interpel·lació, és a dir, treure realment coses que m'ajudassin a saber i a comprendre què és el que passava amb tota una sèrie de temes que han aixecat expectatives, animades pel propi Govern de la Comunitat Autònoma, i que afecten molta gent d'aquesta comunitat; però la veritat és que el to de determinades intervencions obliga a treure la ganiveta. És absolutament infumable veure aquí com ve un representant del Govern o un portaveu del grup majoritari d'aquesta cambra a parlar d'interpel·lar l'oposició, a parlar de la coherència que han mantingut, a donar les gràcies perquè es pot parlar del règim econòmic especial de les Illes Balears, i així poder presumir una vegada més com ha anat tot de bé. Home, no! No siguin tan així, perquè la gent no és tan beneïta com això.

Miri, jo tenc aquí el *Diari de sessions* del 95, i allà sortia la Sra. Salom, avui absent, defensant coses que nosaltres hem defensat: el fons d'insularitat, el tema de la consideració del turisme com a activitat exportadora; i coses que nosaltres no hem defensat, com rebaixes molt substancials en l'IVA o en l'Impost de Societats; és a dir, coses molt ambicioses, molt potents; i a un moment determinat a aquest debat va sortir el Sr. Matas, aleshores conseller d'Economia i Hisenda, i a un grup, que era el Grup Socialista, que no compartia aquests plantejaments, li va dir: "vostès són d'aquí, o han de respondre a uns interessos de fora d'aquí que els comanden, Sr. Triay?". Va qualificar l'actitud del Grup Socialista d'antiillenc i antibalear; i finalment va acabar la intervenció dient "què passa amb vostès? Vostès són d'aquí o són forasters?"; és a dir, unes expressions primer xenòfobes, impresentables, però que no es pot dir això en aquesta cambra, que quedí al *Diari de sessions*, i després venir aquí renunciant a tot allò pel qual s'ha dit antibalear, antiillenc, foraster, no sé què més, al que no estava d'acord amb el que vostès ara accepten que no pugui estar dins el règim especial.

Vostès han de sortir aquí a parlar de règim especial amb una caperutxa de penitent, i a partir d'aquí, amb molta modestia i amb molta calma es pot començar a parlar de les coses, però la quantitat de demagògia, de mentida, d'engany, de presa de pèl, l'expectativa que vostès han creat per no res, per treure beneficis electorals, que volen reeditar, patèticament, perquè la gent no es deixarà enganar; això ha estat absolutament monstruós.

I feta aquesta petita consideració inicial, pas a replicar un parell de temes:

El tema d'Europa, jo no li he parlat per res com anava la cosa a Europa. La cosa a Europa va lenta, com és natural, però li vull fer un petit apunt, Sr. Rami. Hi ha un informe, que és l'informe Viola, que vostè coneix molt bé, que parla efectivament de mesures fiscals, i parla de línies de finançament a les empreses, a les pimes, de les illes europees; i lògicament vostès van amb un mal bagatge a defensar a Europa coses que no han aconseguit que el Govern de l'Estat aprovàs per a les illes de l'Estat espanyol; és a dir, el primer que des d'instàncies europees es dirà probablement, diran: "vostès són els primers que han de donar una resposta, i després, des de les instàncies europees, podrem donar una (...)", és a dir, totes aquestes renúncies després es pagaran a l'hora de reivindicar a Europa, perquè lògicament Europa no escoltarà igual al que ha estat capaç de fer un determinat esforç amb els seus territoris insulars i a qui no ha estat capaç de fer aquest esforç. Per tant, vostès van coixos, van ferits, van tocats a aquest debat europeu, que en qualsevol cas no era l'objecte de la Interpel·lació.

Vostès, com deia abans, han creat una enorme expectativa. Jo tenc aquí un fulletó, o millor dit, una espècie de cosa pesadíssima, és a dir que això ha de valer un congo, per cert, és una cosa monstruosa. Això va sortir a tots els diaris de per aquí. És una pel·lícula que el ciutadà que la pugui haver llegit haurà dit "quin règim, tu!": inversions en qüestió energètica, aqüicultura, mediambiental, ens arreglaran els temes laborals, assistència sanitària, educació universitària, transport de mercaderies... Hauran quedat d'un content!, però contents, contents. Vostès han creat una expectativa enorme en un munt de sectors i en un munt de gent; i nosaltres venim avui a veure *qué hay de lo mío*, és a dir *qué hay de lo suyo*, *qué hay de lo* de la gent d'aquesta comunitat a la qual vostès han creat aquestes expectatives. *Es que no hay nada. No hay nada!* Vostè és que ha pujat aquí i ha pintat un panorama molt més desèrtic i desolador del que jo m'hagués pogut imaginar. *Es que nada, nada.*

És a dir, el decret d'increment del ja famós descompte, ja ho sabem tots. Per cert, el marítim entre illes, per exemple, ens podria explicar com està, ja que hi som. Però joestic segur que no hi haurà problema, supòs que sortirà el decret aviat, no? Però se li ha plantejat: pressupost del 99. Què hi ha al pressupost del 99? No ha estat capaç de dir absolutament res, és que no hi ha res. Jo, Sr. Sampol, no em crec que sigui un artista de l'ocultació. És que no té res per ocultar, perquè és que ve amb les butxaques buides, aquest home. Això és la trista realitat.

Les comissions mixtes no són cap panacea, són la passa per començar a xerrar, per veure si es fa una mesura a qualche moment, però és que de les vuit, no ha estat capaç de dir que n'han constituït una, dues, tres, quatre. Res, no n'han constituïda cap, de les vuit? L'òrgan aquest famós de col·laboració del servei de defensa de la competència? Res. Aquestes polítiques que han de dissenyar conjuntament amb l'Estat... és que la seva intervenció ha estat desoladora, no ha estat capaç de dir absolutament... sí, que estan fent feina. Ah!, i què? Jo m'imagín que fan feina a la Conselleria, perquè si no, supòs que alleujaríem el personal; supòs que sí, que fan feina. Però, de veres, vostès, de tot això que diu aquí, de totes aquestes bones intencions, que efectivament són bones intencions dir que l'Estat i la Comunitat Autònoma planejaran a veure com poden diversificar l'oferta turística, fer-la de més qualitat, procurar millorar les rendes de l'agricultura. Tot això és interessant. Clar, qualsevol des de fora, amb una mica d'escepticisme diu que una llei, per dir això, pràcticament es firma un conveni, no és una llei, un acord de voluntat de col·laboració entre el Govern i el Govern de l'Estat, per això es fa un conveni.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Acab de seguida, Sr. President.

...per això es fa un conveni, no es fa una llei. Per tant, ja et mosqueges una mica. Però és que nosaltres pensàvem que a aquestes altures, -i comprenem que estam a l'inici del procés, però no passi ànsia, podem presentar una altra interpel·lació al proper període de sessions- ens pensàvem que com a mínim vendria amb qualche cosa, però ens ha vengut amb una mà davant i una mà darrera, Sr. Rami. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per tancar aquesta interpel·lació té la paraula el conseller d'Economia i Hisenda del Govern balear, Sr. Antoni Rami.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Bon dia, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Quetglas, no sé per què li ha sortit d'entrada la referència que no volia recordar la història del REF. Jo tampoc no la vull recordar, està en la ment de tots, i per tant no fa falta recordar-la. A més, tothom sap quin paper va jugar cadascú. Per tant, no fa falta recordar-ho.

Algun grup de l'oposició ha parlat també que l'únic que ha passat és que l'any 96 va guanyar el PP a nivell nacional, i què és el que ha passat? Doncs mirin si és fàcil de contestar: Ha passat que s'ha aprovat aquesta llei. Fixin-se si és fàcil de contestar, i fixin-se si aquest grup de l'oposició ha donat en el clau de quina és la causa que tinguem una llei avui; i si no hagués guanyat el Partit Popular a nivell nacional, no tindríem aquesta llei. Crec que aquest és un fet evident, és un fet que ni tan sols els grups de l'oposició d'aquesta cambra dubten, i si no, que es preguntin, ara que es coneixen prou bé després de governar, de mantenir una experiència de govern al llarg d'un temps: algú d'aquests partits *caniches* que actuen nacionalistes per defensar-se de la invasió centralista, algú creu que el Partit Socialista hagués aprovat alguna llei?, no aquesta o una altra, alguna? De fet el Partit Socialista es va oposar a l'existència d'aquesta llei, va votar en contra que aquesta llei existís; i avui mateix s'està defensant en aquesta cambra, per diferents grups, que aquesta llei no feia falta, es podia resoldre amb convenis. Vostè mateix, Sr. Grosske ho ha dit: aquesta llei no feia falta, es podia resoldre amb convenis.

Jo crec que afortunadament el Partit Popular és la força que vertebrava la societat balear, i en la mesura en què el Partit Popular és una força important a aquestes illes, i també és important en termes relatius, no hi ha cap altra força en aquestes illes que sigui en termes relatius tan important en un partit a nivell nacional, hem aconseguit que els nostres coaligats, aquests sí que són realment uns amics que ens defensen a Madrid, no com aquells que moltes vegades aquí s'omplen la boca per dir que "tenim una força aliada que ens defensa a Madrid els nostres interessos", l'únic que defensen és poder venir aquí a les eleccions europees perquè els mallorquins votin diputats d'altres regions espanyoles, i la veritat és que no sé si estem fent un favor a cap ciutadà de les Illes Balears, en aquest sentit enganant-los dient que hi ha altres forces nacionalistes, que evidentment per pròpia definició l'únic que defensen són els seus propis interessos regionals. No sé pas si estem fent cap favor als ciutadans de les Illes Balears parlant de coaligats d'altres forces nacionalistes.

Jo crec que a Espanya tenim pràcticament quatre forces que han decidit, que poden prendre decisions a nivell estatal, que són el Partit Popular, el Partit Socialista, Convergència i Unió i el Partit Nacionalista Basc són les forces que històricament han pogut prendre decisions. A les Illes Balears de moment Convergència i Unió i el Partit Nacionalista Basc no han presentat mai candidatura. Per tant, les forces que poden tenir alguna possibilitat de defensar les aspiracions dels ciutadans de les Illes Balears són el Partit Popular i el Partit Socialista. En aquest sentit, jo crec que està clar que el Partit Socialista mai no hagués fet la passa endavant d'aprovar una llei que reconeix a les illes més desenvolupades d'Espanya, a les més riques, i a més en el moment de la història que més riques són i més estan creixent, és evident que el Partit Socialista no hagués fet mai la passa endavant d'aprovar aquesta llei, i el Partit Popular sí. Jo crec que sobren més paraules. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Sampol, per què em demana la paraula?

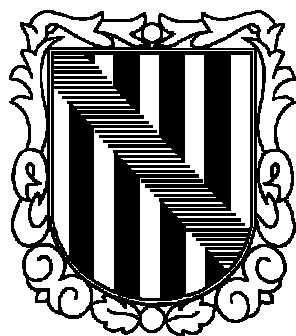
EL SR. SAMPOL I MAS:

Per contrareplicar. Ha continuat obrint debat el conseller, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Vostè sap perfectament que en les interpel·lacions la fixació de posició, més que una fixació de posició és una altra cosa, i no s'atura la paraula a ningú. Jo crec que en la intervenció del conseller ha fet un repàs general de les intervencions que s'han produït, sense entrar en debat. Simplement és una opinió confrontada amb una altra.

No havent-hi més assumptes per tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma